14554

An Anthology

OF

Minor Didactic Works

in Tamil

with English Translations.

MAHOPADHYAYA

ஆத்திசூடி, கொன்றைவேந்தன், வெற்றிவேற்கை,

மூதுரை, நல்வழி, நன்னெறி,

நீதிநெறிவிளக்கம்:

மூலமும், இங்கிலீஷ் மொழிபெயர்ப்பும்.

Madras:

Printed at the Madras Ripon Press,

87, *Thambu Chetti Street.*

1914

Price Annas 8

[*Copyright Registered*]

CONTENTS.

உள்ளுறை.

எண்.	விஷயம்.	பக்கம்.
1	Foreword and Lives of Authors ...	I–VII
2	ஆத்திசூடி	1–15
3	கொன்றைவேந்தன்	16–31
4	வெற்றிவேற்கை	32–51
5	மூதுரை (வாக்குண்டாம்)	52–63
6	நல்வழி	64–81
7	நன்னெறி	82–99
8	நீதிநெறிவிளக்கம்	100–143

An Anthology

of

Minor Didactic Works

IN TAMIL

With English Translations.

ஔவையார் அருளிச்செய்த

ஆத்திசூடி

காப்பு.

ஆத்தி சூடி யமர்ந்த தேவனை
யேத்தி யேத்தித் தொழுவோ மியாமே.

---

1. அறஞ் செய விரும்பு.
2. ஆறுவது சினம்.
3. இயல்வது கரவேல்.
4. ஈவது விலக்கேல்.
5. உடையது விளம்பேல்.
6. ஊக்கமது கைவிடேல்.
7. எண்ணெழுத் திகழேல்.
8. ஏற்ப திகழ்ச்சி.
9. ஐய மிட்டுண்.
10. ஒப்புர வொழுகு.
11. ஓதுவ தொழியேல்.
12. ஔவியம் பேசேல்.

ATTI-SUDI

BY AUVAIYAR

Invocation.

LET us worship and praise continually the God dear to that Being who wears a garland of the Atti flowers.

1. Love to do virtue.

2. Anger should be subdued.

3. Do not conceal *your* means.

4. Do not prevent giving *alms.*

5. Do not boast *of your* possessions.

6. Do not lose courage.

7. Do not despise Logic and Grammar.

8. Begging is disgraceful.

9. Give alms and eat.

10. Conduct yourself consistently.

11. Cease not to learn.

12. Do not speak enviously.

13. அஃகஞ் சுருக்கேல்.

14. கண்டொன்று சொல்லேல்.

15. ஙப்போல் வளை.

16. சனிநீ ராடு.

17. ஞயம்பட வுரை.

18. இடம்பட வீடெடேல்.

19. இணக்கமறிந் திணங்கு.

20. தந்தைதாய் பேண்.

21. நன்றி மறவேல்.

22. பருவத்தே பயிர்செய்.

23. மண்பறித் துண்ணேல்.

24. இயல்பலாதன செயேல்.

25. அரவ மாட்டேல்.

26. இலவம்பஞ்சிற் றுயில்.

27. வஞ்சகம் பேசேல்.

13. Do not raise the price of grain.

14. Seeing one thing say not another.

15. Be of service *to your relatives* like the letter ங, *i. e.* as the letter ங leads its kindred letters.

16. Bathe *oil* on Saturdays.

17. Speak so as to give pleasure.

18. Do not build too large a house.

19. Choose before you make friends.

20. Protect your father and mother.

21. Forget not a benefit.

22. Sow in season.

23. Do not live by land wrested *from your neighbour.*

24. Do no improper act.

25. Do not play with snakes.

26. Sleep on a *mattress* of silk-cotton

27. Do not speak deceitfully.

28. அழகலாதன செயேல்.

29. இளமையிற் கல்.

30. அறனை மறவேல்.

31. அனந்த லாடேல்.

32. கடிவது மற.

33. காப்பது விரதம்.

34. கிழமைப் படவாழ்.

35. கீழ்மை யகற்று.

36. குணமது கைவிடேல்.

37. கூடிப் பிரியேல்.

38. கெடுப்ப தொழி.

39. கேள்வி முயல்.

40. கைவினை கரவேல்.

41. கொள்ளை விரும்பேல்.

42. கோதாட் டொழி.

43. சக்கர நெறிநில்.

28. Do no disgraceful act.

29. Learn while yet a child.

30. Forget not your duty.

31. Do not indulge in sleep.

32. Avoid unkind words.

33. To preserve life (non-killing) is *the* vow.

34. Live so as to be useful *to others.*

35. Avoid base acts.

36. Do not forsake what is good.

37. Do not part from friends you have made

38. Avoid doing injury.

39. Be diligent in hearing *learned men.*

40. Do not conceal your skill.

41. Do not desire to plunder.

42. Abandon sinful amusements.

43. Walk in the path of Law.

44. சான்றோ ரினத்திரு.

45. சித்திரம் பேசேல்.

46. சீர்மை மறவேல்.

47. சுளிக்கச் சொல்லேல்.

48. சூது விரும்பேல்.

49. செய்வன திருந்தச்செய்.

50. சேரிட மறிந்துசேர்.

51. சையெனத் திரியேல்.

52. சொற்சோர்வு படேல்.

53. சோம்பித் திரியேல்.

54. தக்கோ னெனத்திரி.

55. தானமது விரும்பு.

56. திருமாலுக் கடிமைசெய்.

57. தீவினை யகற்று.

58. துன்பத்திற் கிடங்கொடேல்.

59. தூக்கி வினைசெய்.

44. Associate with the wise.

45. Do not speak plausible lies.

46. Forget not what is excellent.

47. Speak not so as to provoke others.

48. Do not love gambling.

49. What you do, do well.

50. Find a fit place, and go to it.

51. Do not scamp so as to elicit a fie!

52. Do not be careless in your expressions.

53. Do not wander about in idleness.

54. Act so as to be called a worthy person.

55. Desire to bestow gifts.

56. Serve Vishnu.

57. Avoid sinful acts.

58. Do not give room to trouble.

59. Consider, and act.

60. தெய்வ மிகழேல்.

61. தேசத்தோ டொத்துவாழ்.

62. தையல்சொற் கேளேல்.

63. தொன்மை மறவேல்.

64. தோற்பன தொடரேல்.

65. நன்மை கடைப்பிடி.

66. நாடொப்பன செய்.

67. நிலையிற் பிரியேல்.

68. நீர்விளை யாடேல்.

69. நுண்மை நுகரேல்.

70. நூல் பல கல்.

71. நெற்பயிர் விளை.

72. நேர்பட வொழுகு.

73. நைவினை நணுகேல்.

74. நொய்ய வுரையேல்.

75. நோய்க் கிடங்கொடேல்.

60. Do not blaspheme God.

61. Live as your countrymen do.

62. Do not listen to the words of women.

63. Forget not old friends.

64. Do not pursue hazardous undertakings.

65. Hold fast to what is good.

66. Do as your countrymen approve.

67. Do not quit *your* station.

68. Do not play in *deep* water.

69. Do not eat anything out of meal hours.

70. Study many books.

71. Cultivate rice.

72. Walk uprightly.

73. Do not go near what is dangerous.

74. Do not speak mean words.

75. Do not give occasion to disease.

76. பழிப்பன பகரேல்.

77. பாம்பொடு பழகேல்.

78. பிழைபடச் சொல்லேல்.

79. பீடு பெறநில்.

80. புகழ்ந்தாரைப் போற்றிவாழ்.

81. பூமி திருத்தியுண்.

82. பெரியாரைத் துணைக்கொள்.

83. பேதைமை யகற்று.

84. பையலோ டிணங்கேல்.

85. பொருடனைப் போற்றிவாழ்

86. போர்த்தொழில் புரியேல்.

87. மனந்தடு மாறேல்.

88. மாற்றானுக் கிடங்கொடேல்.

89. மிகைபடச் சொல்லேல்.

90. மீதூண் விரும்பேல்.

91. முனைமுகத்து நில்லேல்.

92. மூர்க்கரோ டிணங்கேல்.

76. Do not utter reproachable words.

77. Do not associate with a person dangerous as a snake.

78. Do not speak so as to be at fault.

79. Strive to obtain greatness.

80. Protect those who praise you.

81. Till the soil and eat.

82. Seek the help of the great.

83. Dispel ignorance.

84. Do not associate with the vulgar.

85. Take good care of your property.

86. Do not love war.

87. Do not be perplexed in mind.

88. Do not give room to your adversary.

89. Do not talk too much.

90. Be not a glutton.

91. Do not venture into the thick *of the battle.*

92. Do not associate with fools.

93. மெல்லினல்லாடோள்சேர்.

94. மேன்மக்கள் சொற்கேள்.

95. மைவிழியார் மனையகல்.

96. மொழிவ தறமொழி.

97. மோகத்தை முனி.

98. வல்லமை பேசேல்.

99. வாதுமுற் கூறேல்.

100. வித்தை விரும்பு.

101. வீடு பெறநில்.

102. உத்தம னாயிரு.

103. ஊருடன் கூடிவாழ்.

104. வெட்டெனப் பேசேல்.

105. வேண்டிவினை செயேல்.

106. வைகறைத் துயிலெழு.

107. ஒன்னாரைச் சேரேல்.

108. ஓரஞ் சொல்லேல்.

93. Live with your wife.

94. Listen to the words of the noble.

95. Shun the houses of ill fame.

96. What you say, say decidedly.

97. Shun lust.

98. Do not boast of your ability.

99. Do not engage in disputations.

100. Love learning.

101. Strive to obtain salvation.

102. Be you perfect.

103. Live in harmony with your fellow-citizens.

104. Do not speak sharp.

105. Do not evil deliberately.

106. Wake up at day-break.

107. Do not associate with your enemies.

108. Do not speak with partiality.

ஔவையார் அருளிச்செய்த

கொன்றைவேந்தன்

காப்பு.

கொன்றை வேந்தன் செல்வ னடியிணை
என்று மேத்தித் தொழுவோ மியாமே.

1. அன்னையும் பிதாவு முன்னறி தெய்வம்.

2. ஆலயந் தொழுவது சாலவு நன்று.

3 இல்லற மல்லது நல்லற மன்று.

4. ஈயார் தேட்டை தீயார் கொள்வர்.

5. உண்டி சுருங்குதல் பெண்டிர்க் கழகு.

6. ஊருடன் பகைக்கில் வேருடன் கெடும்.

7. எண்ணு மெழுத்துங் கண்ணெனத் தகும்.

8. ஏவா மக்கண் மூவா மருந்து.

KONDRAIVENDAN

BY AUVAIYAR

Invocation.

Let us worship and praise continually the two feet of the Son of the King who wears a garland of the Kondrai flowers.

1. *Our* mother and father are the first known divinities.
2. To worship in a temple is pre-eminently good.
3. That which is not the life of the householder, is not easy life.
4. What misers have hoarded, the wicked will consume.
5. Moderation in food is an ornament to women.
6. To hate one's fellow-citizens brings complete ruin.
7. Logic and Grammar deserve to be called one's eyes.
8. Children who do not require to be directed *by their parents*, are like unfailing ambrosia.

9. ஐயம் புகினுஞ் செய்வன செய்.

10. ஒருவனைப் பற்றி யோரகத் திரு.

11. ஓதலி னன்றே வேதியர்க் கொழுக்கம்.

12. ஒளவியம் பேசுத லாக்கத்திற் கழிவு.

13. அஃகமும் காசுஞ் சிக்கெனத் தேடு.

14. கற்பெனப் படுவது சொற்றிறம் பாமை.

15. காவ றானே பாவையர்க் கழகு.

16. கிட்டா தாயின் வெட்டென மற.

17. கீழோ ராயினுந் தாழ வுரை.

18. குற்றம் பார்க்கிற் சுற்ற மில்லை.

19. கூரம் பாயினும் வீரியம் பேசேல்.

20. கெடுவது செய்யின் விடுவது கருமம்.

21. கேட்டி லுறுதி கூட்டு முடைமை

9. Though you are reduced to beggary, do what you ought to do.

10. Trust to one man, and stay at one place.

11. Virtuous conduct in a Brahman is better than the recitation of the Vedas.

12. Envious talk is ruin to one's fortune.

13. Carefully acquire grain and money.

14. What is considered chastity in a wife is not to disobey her husband.

15. The preservation *of their chastity* is the ornament of women.

16. Give up at once what is difficult of ment.

17. Speak gently even to inferiors.

18. If you are censorious, you will gain no friends.

19. Though your arrow be sharp, do not boast of your valour.

20. If your friend does evil, it is your duty to abandon him.

21. Fortitude in adversity restores lost property.

22. கைப்பொரு டன்னின் மெய்ப்பொருள் கல்வி.

23. கொற்றவ னறித லுற்றிடத் துதவி.

24. கோட்செவிக் குறளை காற்றுட னெருப்பு.

25. கௌவை சொல்லி னெவ்வருக்கும் பகை.

26. சந்ததிக் கழகு வந்தி செய்யாமை.

27. சான்றோ ரென்கை யீன்றோட் கழகு.

28. சிவத்தைப் பேணிற் றவத்திற் கழகு.

29. சீரைத் தேடி னேரைத் தேடு.

30. சுற்றத்திற் கழகு சூழ விருத்தல்.

31. சூதும் வாதும் வேதனை செய்யும்.

32. செய்தவ மறந்தாற் கைதவ மாளும்.

33. சேமம் புகினும் யாமத் துறங்கு.

34. சையொத் திருந்தா லைய மிட்டுண்.

22. Learning is better wealth than money.

23. Acquaintance with the king is a great help in time of trouble.

24. Scandal in the ear of a scandal-monger is wind to fire.

25. Speak of faults and be hateful to all.

26. It is an ornament to a family that there be no case of barrenness in it.

27. The report that we are noble is an honour to our parents.

28. The beauty of penance is to aim at salvation.

29. If you seek to live comfortably, seek the plough.

30. It is desirable that relatives should dwell near each other.

31. Gambling and disputing cause trouble.

32. If you cease to practise religious austerities, you will be under the power of illusion.

33. Though you are in a prison, sleep only after 9 p. m.

34. If you possess wealth, give alms, then eat.

35. சொக்க ரென்பவர் ரத்தம் பெறுவர்.

36. சோம்ப ரென்பவர் தேம்பித் திரிவர்.

37. தந்தைசொன் மிக்க மந்திர மில்லை.

38. தாயிற் சிறந்தொரு கோயிலு மில்லை.

39. திரைகட லோடியுந் திரவியந் தேடு.

40. தீராக் கோபம் போரா முடியும்.

41. துடியாப் பெண்டிர் மடியி னெருப்பு.

42. தூற்றும் பெண்டிர் கூற்றெனத் தகும்.

43. தெய்வஞ் சீறிற் கைதவ மாளும்.

44. தேடா தழிக்கிற் பாடா முடியும்.

45. தையு மாசியும் வையகத் துறங்கு.

46. தொழுதூண் சுவையி லுழுதூ ணினிது.

47. தோழ னோடு மேழைமை பேசேல்.

35. The pure-minded will attain the right way.

36. Lazy people will wander about in distress.

37. No counsel is like that of the father.

38. No temple is holier than the mother.

39. Seek wealth though you have to go over the tossing sea.

40. Implacable anger will end in a fight.

41. The wife who feels no sympathy for her husband, is like fire in his lap.

42. The wife who slanders her husband, is like Yama (the god of death).

43. When the god is angry, evil reigns.

44. Squandering without earning will end in ruin.

45. In the months of January and February, sleep in a cottage made of straw.

46. Sweeter is food obtained by ploughing than that obtained by serving.

47. Disclose not your weakness even to a friend.

48. நல்லிணக்க மல்ல தல்லற் படுத்தும்.

49. நாடெங்கும் வாழக் கேடொன்று மில்லை.

50. நிற்கக் கற்றல் சொற்றிறம் பாமை.

51. நீரகம் பொருந்திய வூரகத் திரு.

52. நுண்ணிய கருமமு மெண்ணித் துணி.

53. நூன்முறை தெரிந்து சீலத் தொழுகு.

54. நெஞ்சை யொளித்தொரு வஞ்சக மில்லை.

55. நேரா நோன்பு சீரா காது.

56. நைபவ ரெனினு நொய்ய வுரையேல்.

57. நொய்யவ ரென்பவர் வெய்யவ ராவர்.

58. நோன் பென்பதுவே கொன்று தின்னாமை.

59. பண்ணிய பயிரிற் புண்ணியம் தெரியும்.

48. Association that is not good will lead to trouble.

49. If all the country prospers, there is no indigence.

50. To learn effectively is not to fail in speech.

51. Reside in a placo where there is plenty of water.

52. Though your work be trifling, consider before you begin.

53. Study books on morals and walk accordingly.

54. There is no fraud in which the heart is not concerned.

55. Vows, if not duly performed, will be of no use.

56. Speak not mean words even in the presence of your inferiors.

57. The weak may become strong.

58. The Penance is to abstain from killing and eating flesh food.

59. The merit of one is known by the growth of his grain.

60. பாலோ டாயினுங் கால மறிந்துண்.

61. பிறன்மனை புகாமை யறமெனத் தகும்.

62. பீரம் பேணி பாரந் தாங்கும்.

63. புலையுங் கொலையுங் களவுந் தவிர்.

64. பூரியோர்க் கில்லை சீரிய வொழுக்கம்.

65. பெற்றோர்க் கில்லை சுற்றமுஞ் சினமும்,

66. பேதைமை யென்பது மாதர்க் கணிகலம்

67. பையச் சென்றால் வையந் தாங்கும்.

68. பொல்லாங் கென்பவை யெல்லாந் தவிர்.

69. போனக மென்பது தானுழந் துண்டல்.

70. மருந்தே யாயினும் விருந்தோ டுண்.

71. மாரி யல்லது காரிய மில்லை.

72. மின்னுக் கெல்லாம் பின்னுக்கு மழை.

73. மீகாம னில்லா மரக்கல மோடாது.

60. Though you eat with milk, eat at the proper time.

61. To abstain from adultery is worthy of being called virtue.

62. He who was not *in his infancy* in want of his mother's milk, can bear a heavy load.

63. Avoid lying, murder and theft.

64. Low people do not possess good manners.

65. Ascetics neither regard their friends nor hate their enemies.

66. Innocence is an ornament to women.

67. Walk gently, and the world will support you.

68. Avoid all that is called evil.

69. Food is that which is gained by one's labour.

70. Eat in company, though it be of ambrosia.

71. Without rain nothing will prosper.

72. Lightning is ever followed by rain.

73. No ship sails without a pilot.

74. முற்பகல் செய்யிற் பிற்பகல் விளையும்.

75. மூத்தோர் சொன்ன வார்த்தை யமிர்தம்.

76. மெத்தையிற் படுத்த னித்திரைக் கழகு.

77. மேழிச் செல்வங் கோழை படாது.

78. மைவிழி யார்தம் மனையகன் றொழுகு.

79. மொழிவது மறுக்கி னழிவது கருமம்.

80. மோன மென்பது ஞான வரம்பு.

81. வளவ னாயினு மளவறிந் தழித்துண்.

82. வானஞ் சுருங்கிற் றானஞ் சுருங்கும்.

83. விருந்தி லோர்க் கில்லை பொருந்திய வொழுக்கம்.

84. வீரன் கேண்மை கூரம் பாகும்.

85. உரவோ ரென்கை இரவா திருத்தல்;

74. Actions done in the forenoon bear fruit in the afternoon.

75. Advice given by elders is nectar.

76. A soft bed promotes sleep.

77. The wealth of the plough is unfailing.

78. Steer clear of women possessing painted eyes (harlots).

79. If you neglect the advice given by the great, you will be ruined.

80. *The Higher* Silence is the end of wisdom.

81. Although you are as rich as the Chola prince, know the amount of your income, then spend and eat.

82. If rain be scarce, charity is scarce.

83. Those who are not hospitable to guests, possess no good manners.

84. The friendship of a hero is like a sharp arrow *to our enemies.*

85. Great men are those who never ask a favour.

86. ஊக்க முடைமை யாக்கத்திற் கழகு.

87. வெள்ளைக் கில்லை கள்ளச் சிந்தை.

88. வேந்தன் சீறி னுந்துணை யில்லை,

89. வையந் தோறுந் தெய்வந் தொழு.

90. ஒத்த விடத்து நித்திரை கொள்.

91. ஓதாதார்க் கில்லை யுணர்வொடு மொழுக்கம்.

86. Perseverance in business is an ornament to wealth.

87. An innocent mind is free from guile.

88. If the king get angry, there is no deliverance.

89. Worship God in every place.

90. Sleep in a suitable place.

91. Those who have not read good books, possess neither knowledge nor good manners.

அதிவீரராமபாண்டியர் அருளிச்செய்த

வெற்றிவேற்கை

காப்பு.

பிரணவப் பொருளாம் பெருந்தகை யைங்கரன்
சரணவற் புதமலர் தலைக்கணி வோமே.

நூற்பயன்.

வெற்றி வேற்கை வீர ராமன்
கொற்கை யாளி குலசேக ரன்புகல்
நற்றமிழ் தெரிந்த நறுந்தொகை தன்னால்
குற்றங் களைவோர் குறைவிலா தவரே.

1. எழுத்தறி வித்தவ னிறைவ னாகும்.
2. கல்விக் கழகு கசடற மொழிதல்.
3. செல்வர்க் கழகு செழுங்கிளை தாங்குதல்.
4. வேதியர்க் கழகு வேதமு மொழுக்கமும்.
5. மன்னவர்க் கழகு செங்கோன் முறைமை.

VETRIVERKAI

BY ATIVIRARAMA PANDIYAN

Invocation.

Let us wear as a diadem the marvellous lotus-like feet of the five-handed glorious Being, whom the mystic *Om* indicates.

The use of this work.

Ativiraraman, who holds in his hand the victorious spear, and who is the ruler of Korkai, of the race of Kulasekhara, composed this poem, in good Tamil, on choicest matters. Those who overcome their faults with these precepts, will not want.

1. He who teaches letters (grammar etc) to one is God to him.
2. Correct speech is the mark of learning.
3. To support their (poor) relatives is the duty of the rich.
4. The study of the Vedas and good conduct are ornaments to Brahmans.
5. The right administration of justice is an ornament to kings.

6. வைசியர்க் கழகு வளர்பொரு ளீட்டல்.

7. உழவர்க் கழகின் குழுதூண் விரும்பல்.

8. மந்திரிக் கழகு வரும்பொரு ளுரைத்தல்.

9. தந்திரிக் கழகு தறுக ணாண்மை.

10. உண்டிக் கழகு விருந்தோ டுண்டல்.

11. பெண்டிர்க் கழகெதிர் பேசா திருத்தல்.

12. குலமகட் கழகுதன் கொழுநனைப் பேணுதல்.

13. விலைமகட் கழகுதன் மேனி மினுக்குதல்.

14. அறிவோர்க் கழகு கற்றுணர்ந் தடங்கல்.

15. வறியோர்க் கழகு வறுமையிற் செம்மை.

6. To accumulate their growing wealth is an ornament to merchants.

7. The desire to live by ploughing is an ornament to farmers.

8. The clear foresight of events is an ornament to ministers of state.

9. Heroism is an ornament to military commanders.

10. To eat in company with guests is an ornament to food.

11. Not to contradict their husbands is an ornament to wives.

12. To take care of her husband is an ornament to a virtuous wife.

13. The beauty of prostitutes is to ornament their persons.

14. It is an ornament to the wise, to study, understand, and govern their passions.

15. It is an ornament to the poor to be honest in poverty.

16. தேம்படு பனையின் றிரள்பழத் தொருவிதை
வானுற வோங்கி வளம்பெற வளரினும்
ஒருவற் கிருக்க நிழலா காதே.

17. தெள்ளிய வாலின் சிறுபழத் தொருவிதை
தெண்ணீர்க் கயத்துட் சிறுமீன் சினையினு
நுண்ணிதே யாயினு மண்ணல் யானை
அணிதேர் புரவி யாட்பெரும் படையொடு
மன்னர்க் கிருக்க நிழலா குமே.

அதனால்,

18. பெரியோ ரெல்லாம் பெரியரு மல்லர்.

19. சிறியோ ரெல்லாம் சிறியரு மல்லர்.

20. பெற்றோ ரெல்லாம் பிள்ளைக ளல்லர்.

21. உற்றோ ரெல்லா முறவின ரல்லர்.

22. கொண்டோ ரெல்லாம் பெண்டிரு மல்லர்.

23. அடினும் பாவின்பா றன்சுவை குன்றாது.

24. சுடினுஞ் செம்பொன் றன்னொளி கெடாது.

16. In the sweet palmyra's round ripe-fruit, there is a seed: though it grows so high as to reach the sky, yet it affords not shade sufficient even for one person.

17. But, in the beautiful banyan's small fruit, there is a seed: though it is smaller than an egg of the little fish that lives in the pool of pure fresh water, yet it affords shade sufficient for a king and his whole army, consisting of huge elephants, splendid chariots, horses, and soldiers.

Therefore,

18. All little people are not little.

19. All great people are not great.

20. All children are not children.

21. All relatives are not relatives.

22. All wives are not wives.

23. Cow's milk does not lose its flavour even when boiled.

24. Pure gold does not lose its lustre, even when burnt in fire.

25. அரைக்கினுஞ் சந்தனந் தன்மண மறாது.

26. புகைக்கினுங் காரகில் பொல்லாங்கு கமழாது.

27. கலக்கினுந் தண்கடல் சேறா காதே.

28. அடினும்பால் பெய்துகைப் பறாதுபேய்ச் சுரைக்காய்.

29. ஊட்டினும் பல்விரை யுள்ளி கமழாதே.

30. ஒருநாட் பழகினும் பெரியோர் கேண்மை
இருநிலம் பிளக்க வேர்வீழ்க் கும்மே.

31. நூறாண்டு பழகினு மூர்க்கர் கேண்மை
நீர்க்குட் பாசிபோல் வேர்க்கொள் ளாதே.

அதனால்,

32. பெருமையுஞ் சிறுமையுந் தான்றர வருமே.

33 சிறியோர் செய்த சிறுபிழை யெல்லாம்
பெரியோ ராயிற் பொறுப்பது கடனே.

25. Sandal-wood does not lose its odour by grinding.

26. Even when the black ahil-wood (eagle-wood) is set fire to and smokes, it does not give a bad smell.

27. The sea does not become muddy, even when stirred up.

28. The wild gourd does not lose its bitterness even when cooked with milk.

29. Assafœtida does not emit a good smell even when mixed with many spices.

30. The *friendship* of the great, though it last but a day, will strike its root deep like a tree.

31. But the *friendship* of fools though it last for a hundred years, yet like the duck-weed, it will take no root.

Therefore,

32. Greatness and littleness come from one's own acts.

33. All the little faults that the lowly commit ought to be forgiven by the great.

34. சிறியோர் பெரும்பிழை செய்தன ராயின்
பெரியோ ரப்பிழை பொறுத்தலு மரிதே.

35. கற்கை நன்றே கற்கை நன்றே.

36. பிச்சை புகினுங் கற்கை நன்றே.

37. கல்லா வொருவன் குலநலம் பேசுதல்
நெல்லினுட் பிறந்த பதரா கும்மே.

38. நாற்பாற் குலத்தின் மேற்பா லொருவன்
கற்றில னாயிற் கீழிருப் பவனே.

39. எக்குடி பிறப்பினும் யாவரே யாயினும்
அக்குடி கற்றோரை மேல்வரு கென்பர்.

40. அறிவுடை யொருவனை யரசனும் விரும்பும்.

அதனால்,

41. அச்சமுள் ளடக்கி யறிவகத் தில்லாக்
கொச்சை மக்களைப் பெறுதலி னக்குடி
எச்சமற றேமாந் திருக்கை நன்றே.

42. யானைக் கில்லை தானமும் தருமமும்.

34. If lowly persons commit great faults, it is rare to see the great bearing with them.

35. Learning is good; learning is good.

36. Although you go a begging, learning is good.

37. If a man destitute of learning boast of the dignity of his caste, he is to be compared to the empty husks found among rice-corn.

38. Among the four divisions of caste, if the highest be without learning, he is the lowest of all.

39. Whatever be the caste a learned man be born in, he will be politely received.

40. A man of learning will be liked even by kings.

Therefore,

41. It is better for a family to be without children than to have those void of learning and good manners.

42. An elephant knows nothing of charity and virtue.

43. பூனைக் கில்லை தவமுந் தயையும்.

44. ஞானிக் கில்லை இன்பமுந் துன்பமும்.

45. சிதலைக் கில்லை செல்வமுஞ் செருக்கும்.

46. முதலைக் கில்லை நீத்து நிலையும்.

47. அச்சமு நாணமு மறிவிலோர்க் கில்லை.

48. நாளுங் கிழமையு நலிந்தோர்க் கில்லை.

49. கேளுங் கிளையுங் கெட்டோர்க் கில்லை.

50. உடைமையும் வறுமையு மொருவழி நில்லா.

51. குடைநிழ லிருந்து குஞ்சர மூர்ந்தோர்
நடைமெலிந் தோரூர் நண்ணினு நண்ணுவர்.

52. சிறப்புஞ் செல்வமும் பெருமையு முடையோர்
அறக்கூழ்ச் சாலை யடையினு மடைவர்.

53 அறத்திடு பிச்சை கூவி யிரப்போர்
அரசரோ டிருந்தர சாளினு மாளுவர்.

43. A cat knows nothing of penance and benevolence.

44. The wise regard neither pleasure nor pain.

45. The white-ant knows nothing of wealth and dignity.

46. The crocodile makes no difference between deep and shallow water.

47. Fools have neither fear nor shame.

48. The sick observe neither the stars nor the days of the week.

49. The ruined have neither friends nor relations.

50. Neither wealth nor poverty is constant.

51. Those who ride on an elephant in royal state may one day have to walk, foot-sore, into a village.

52. The noble and wealthy may one day have to go and beg food from an alms-house.

53. He who goes a begging may one day have the fortune of being raised to a throne and exercising royal power.

54. குன்றத் தனையிரு நிதியைப் படைத்தோர்
அன்றைப் பகலே யழியினு மழிவர்.

55. எழுநிலை மாடங் கால்சாய்ந் துக்குக்
கழுதை மேய்பா ழாகினு மாகும்.

56. மணவணி யணிந்த மகளி ராங்கே
பிணவணி யணிந்துதங் கொழுநரைத் தழீஇ
உடுத்த வாடை கோடி யாக
முடித்த கூந்தல் விரிப்பினும் விரிப்பர்.

57. பெற்றமுங் கழுதையு மேய்ந்த வப்பாழ்
பொற்றொடி மகளிரு மைந்தருஞ் செறிந்து
நெற்பொலி நெடுநக ராயினு மாகும்.

58. இல்லோ ரிரப்பது மியல்பே யியல்பே.

59. இரந்தோர்க் கீவது முடையோர் கடனே.

60. நல்ல ஞானமும் வானமும் பெறினும்
எல்லா மில்லை யில்லில் லோர்க்கே.

61. தறுகண் யானை தான்பெரி தாயினும்
சிறுகண் மூங்கிற் கோற்கஞ் சும்மே.

54. Those who heap up mountains of gold may, the same day, be ruined.

55. A palace of seven stories in height may fall and its site become pasture for asses.

56. The bride may, on the very day of her marriage, have to lose her husband by death, to be stripped of all her wedding garments and jewels, to put on mourning clothes, and to embrace his dead body with dishevelled hair.

57. Waste lands, feeding oxen and asses, may become sites of splendid cities surrounded by rice-fields, and occupied by men and women adorned with golden bracelets.

58. To beg is the proper occupation of the poor.

59. It is the duty of the rich to give to beggars.

60. The possession of wisdom and heaven is all of little use to a man who has not a virtuous wife.

61. Though the fierce elephant be large, yet it dreads the little knotted bamboo rod.

62. குன்றுடை நெடுங்கா டூடே வாழினும்
புன்றலைப் புல்வாய் புலிக்கஞ் சும்மே.

63. ஆரையாம் பள்ளத் தூடே வாழினும்
தேரை பாம்பிற்கு மிகவஞ் சும்மே.

64. கொடுங்கோன் மன்னர் வாழு நாட்டில்
கடும்புலி வாழுங் காடு நன்றே.

65. சான்றோ ரில்லாத் தொல்பதி யிருத்தலின்
தேன்றேர் குறவர் தேய நன்றே.

66. காலையு மாலையு நான்மறை யோதா
அந்தண ரென்போ ரனைவரும் பதரே.

67. குடியலைத் திரந்து கோலொடு நின்ற
முடியுடை யிறைவனு மூர்க்கனும் பதரே.

68. முதலுள பண்டங் கொண்டுவா ணிபஞ்செய்
ததன்பய னுண்ணா வணிகரும் பதரே.

69. வித்து மேரு முளவா யிருப்ப
எய்த்தங் கிருக்கு மேழையும் பதரே.

70. தன்மனை யாளைத் தாய்மனைக் ககற்றிப்
பின்பவட் பாராப் பேதையும் பதரே.

62. Though the small-headed deer lives in the midst of a wide hilly jungle, yet it fears the tiger.

63. Though the frog dwell in a deep ditch surrounded by walls, yet it greatly fears the snake.

64. If is better to live in a jungle with fierce tigers than in a country under the king swaying a sceptre of violence.

65. It is better to live in a hilly tract with Kuravas, whose food is wild honey, than in an ancient kingdom without rulers.

66. The Brahmans, who do not recite the four Vedas every morning and evening, are chaff.

67. The crowned cruel King who torments his subjects to fill his coffers, is chaff.

68. The merchants who do not contrive to live on the gain of their traffic, are chaff.

69. The man who has seed-corn and the plough in his hand, and yet is lazy, is chaff.

70. The fool who sends his wife away to her mother's house, and goes not afterwards to see her, is chaff.

71. தன்மனை யாளைத் தனிமனை யிருத்திப்
பிறன்மனைக் கேகும் பேதையும் பதரே.

72. தன்னா யுதமுந் தன்கையிற் பொருளும்
பிறன்கையிற் கொடுக்கும் பேதையும் பதரே.

73. வாய்ப்பறை யாகவு நாக்கடிப் பாகவுஞ்
சாற்றுவ தொன்றைப் போற்றிக் கேண்மின்.

74. பொய்யுடை யொருவன் சொல்வன் மையினால்
மெய்போ லும்மே மெய்போ லும்மே.

75. மெய்யுடை யொருவன் சொன்மாட் டாமையால்
பொய்போ லும்மே பொய்போ லும்மே.

அதனால்

76. இருவர்தஞ் சொல்லையு மெழுதரங் கேட்டே
இருவரும் பொருந்த வுரையா னாயின்
மனுநெறி முறையின் வழக்கிழந் தவர்தாம்
மனமுற மறுகிநின் றழுத கண்ணீர்
முறையுறத் தேவர் மூவர் காக்கினும்
வழிவழி யீர்வதோர் வாளா கும்மே.

77. பழியா வருவதூஉ மொழியா தொழிவது.

78. சுழியா வருபுன லிழியா தொழிவது.

71. The fool, who leaves his own wife at home and seeks familiarity with his neighbour's wife, is chaff.

72. The fool who puts his weapons and his money into the hands of another, is chaff.

73. To the words spoken by one in a tone as loud as the beating of a drum, listen with attention.

74. The liar by force of words makes a lie appear like the truth.

75. The truth-speaking man, by want of powerful language, makes truth pass for a lie.

Hence,

76. If kings do not hear both parties seven times and pass right judgment according to the Law of Manu, though they be under the protection of the three gods, the tears shed by the oppressed from a deep source of grief, will make their children's children suffer for it as if under the cutting of a saw.

77. Speaking evil of another ought to be avoided.

78. Enter not a torrent, in which there are whirlpools.

79. துணையோ டல்லது நெடுவழி போகேல்.

80. புணைமீ தல்லது நெடும்புன லேகேல்.

81. எழிலார் முலைவரி விழியார் தந்திரம்
இயலா தனகொடு முயல்வா காதே.

82. வழியே ஏகுக வழியே மீளுக.

83. இவைகா ணுலகிற் கியலா மாறே.

84. வாழிய நலனே வாழிய நலனே.

79. Do not go on a long journey without fellow-travellers.

80. Do not go on deep waters without a boat.

81. Do not employ bad means in supplying the wants of ensnaring women possessing comely breasts and painted eyes.

82. Go by the way and come back by the way.

83. These are the precepts fit to be observed by the great.

84. May all good prosper, and may happiness ever increase!

ஔவையார் அருளிச்செய்த வாக்குண்டாம் என்னும்

மூதுரை

காப்பு.

வாக்குண்டா நல்ல மனமுண்டா மாமலரா
ணோக்குண்டா மேனி நுடங்காது—பூக்கொண்டு
துப்பார் திருமேனித் தும்பிக்கை யான்பாதந்
தப்பாமற் சார்வார் தமக்கு.

1. நன்றி யொருவற்குச் செய்தக்கா லந்நன்றி
யென்று தருங்கொ லெனவேண்டா—நின்று
தளரா வளர்தெங்கு தாளுண்ட நீரைத்
தலையாலே தான்றருத லால்.

2. நல்லா ரொருவர்க்குச் செய்த வுபகாரங்
கன்மே லெழுத்துப்போற் காணுமே—யல்லாத
வீரமிலா நெஞ்சத்தார்க் கீந்த வுபகார
நீர்மே லெழுத்திற்கு நேர்.

3. இன்னா விளமை வறுமைவந் தெய்தியக்கா
லின்னா வளவி லினியவு—மின்னாத
நாளல்லா நாட்பூத்த நன்மலரும் போலுமே
யாளில்லா மங்கைக் கழகு.

4. அட்டாலும் பால்சுவையிற் குன்றா தளவளாய்
நட்டாலு நண்பல்லார் நண்பல்லர்
கெட்டாலு மேன்மக்கண் மேன்மக்க ளேசங்கு
சுட்டாலும் வெண்மை தரும்.

MUTHURAI

BY AUVAIYAR.

Invocation.

Whoever with an offering of flowers adores without fail the feet of that being whose body is red as coral and who has an elephant's trunk, obtains power of language, good understanding, and health of body, together with the favour of the red-lotus-seated goddess (Lakshmi).

1. When you have done good to another, say not to yourself, will it ever be returned: for the fine and well-grown cocoanut tree returns from its top the water it drank by its roots.

2. A favour done to one who is worthy resembles an engraving on stone; but a favour bestowed on those whose heart is void of love, is like an inscription on water.

3. Youth with poverty is unpleasant; old age with riches is also unpleasant: they are like flowers that bloom at the time when they are least needed, and like the beauty of an unmarried woman.

4. Though milk be boiled, its flavour does not decrease: those who are destitute of love will be the same still, though they be loved beyond measure. The noble will be noble still, though they be reduced to poverty: though the conch-shell be burnt, it still yields its surpassing whiteness.

5. அடுத்து முயன்றாலு மாகுநா ளன்றி
யெடுத்த கருமங்க ளாகா—தொடுத்த
வுருவத்தா னீண்ட வுயர்மரங்க ளெல்லாம்
பருவத்தா லன்றிப் பழா.

6. உற்ற விடத்தி லுயிர்வழங்குந் தன்மையோர்
பற்றலரைக் கண்டாற் பணிவரோ—கற்றூண்
பிளந்திறுவ தல்லாற் பெரும்பாரந் தாங்கிற்
றளர்ந்து வளையுமோ தான்.

7. நீரளவே யாகுமா நீராம்ப றான்கற்ற
நூலளவே யாகுமா நுண்ணறிவு—மேலைத்
தவத்தளவே யாகுமாந் தான்பெற்ற செல்வங்
குலத்தளவே யாகுங் குணம்.

8. நல்லாரைக் காண்பதுவு நன்றே நலமிக்க
நல்லார்சொற் கேட்பதுவு நன்றே—நல்லார்
குணங்க ளுரைப்பதுவு நன்றே யவரோ
டிணங்கி யிருப்பதுவு நன்று.

9. தீயாரைக் காண்பதுவுந் தீதே திருவற்ற
தீயார்சொற் கேட்பதுவுந் தீதே—தீயார்
குணங்க ளுரைப்பதுவுந் தீதே யவரோ
டிணங்கி யிருப்பதுவுந் தீது.

10. நெல்லுக் கிறைத்தநீர் வாய்க்கால் வழியோடிப்
புல்லுக்கு மாங்கே பொசியுமாந்—தொல்லுலகி
னல்லா ரொருவ ருளரே லவர்பொருட்
டெல்லார்க்கும் பெய்யு மழை.

5. Though you exert yourself to the utmost, the work you undertake will not be completed before its time: all the trees which are large by height do, not bear fruit except in their season.

6. The great who are ready to sacrifice life for their honour, will they bow to their enemies? A stone-pillar may break under a heavy load; but will it yield and bend?

7. The height of the water-lily is equal to the depth of the water: the amount of knowledge gained is in proportion to the number of books studied. Wealth is according to the merit obtained in former births: habits and manner are formed according to one's birth.

8. It is good to behold the worthy; and to listen to the speech of the worthy is good also; it is likewise good to talk of the qualities of the worthy: to be intimate with them is good indeed.

9. To look upon the wicked is evil; to listen to the unholy talk of the wicked is evil also; even to speak of the qualities of the wicked is evil: to be intimate with them is bad indeed.

10. Water, raised for the paddy, runs along the channel, and reaches also to the grass *which grows* there: if there be a good man in this world of yore, for his sake the rain will fall for all mankind.

11. பண்டு முளைப்ப தரிசியே யானாலும்
விண்டுமி போனான் முளையாதாம்—கொண்டபே
ராற்ற லுடையார்க்கு மாகா தளவின்றி
யேற்ற கருமஞ் செயல்.

12. மடல்பெரிது தாழை மகிழினிது கந்த
முடல்சிறிய ரென்றிருக்க வேண்டா—கடல்பெரிது
மண்ணீரு மாகா ததனருகே சிற்றூற
லுண்ணீரு மாகி விடும்.

13. கவையாகிக் கொம்பாகிக் காட்டகத்தே நிற்கு
மவையல்ல நல்ல மரங்கள்—சவைநடுவே
நீட்டோலை வாசியா நின்றான் குறிப்பறிய
மாட்டா தவனன் மரம்.

14. கான மயிலாடக் கண்டிருந்த வான்கோழி
தானு மதுவாகப் பாவித்துத்—தானுந்தன்
பொல்லாச் சிறகைவிரித் தாடினாற் போலுமே
கல்லாதான் கற்ற கவி.

15. வேங்கை வரிப்புலிநோய் தீர்த்த விடகாரி
யாங்கதனுக் காகார மானாற்போல்—பாங்கறியாப்
புல்லறி வாளர்க்குச் செய்த வுபகாரங்
கல்லின்மே லிட்ட கலம்.

11. From the beginning it is the rice which germinates; nevertheless, should the husk be taken away, it will not germinate: even those who possess great power are incapable of completing the work they have undertaken, without means.

12. The leaf of the Talai (screw pine) is large, but the scent of the Magil-flower (though small) is sweet: consider not the smallness of man's body; the sea is vast, and its water is bad; the spring near it is small, but its water is good for drinking.

13. Those are not good trees that stand in the forest with forked branches and boughs. The man, who, after having taken his stand in the midst of an assembly, is unable to read a letter handed to him, and the man who cannot comprehend significant signs, are good trees.

14. The turkey, having seen the wild peacock display his noble plumage, takes himself to be one; and he too spreads his own ugly wings and struts about. Such is the recitation of a poem committed to memory by an illiterate person.

15. Even as the physician, who cured the striped tiger of poisoning, became his prey, so a benefit bestowed on the ignorant and ungrateful may be compared to an earthen vessel falling on a stone.

16. அடக்க முடையா ரறிவிலரென் றெண்ணிக்
கடக்கக் கருதவும் வேண்டா—மடைத்தலையி
லோடுமீ னோட வுறுமீன் வருமளவும்
வாடி யிருக்குமாங் கொக்கு.

17. அற்ற குளத்தி னறுநீர்ப் பறவைபோ
லுற்றுழித் தீர்வா ருறவல்ல—ரக்குளத்திற்
கொட்டியு மாம்பலு நெய்தலும் போலவே
யொட்டி யுறுவா ருறவு.

18. சீரியர் கெட்டாலுஞ் சீரியரே சீரியர்மற்
றல்லாதார் கெட்டாலங் கென்னாகுஞ்—சீரிய
பொன்னின் குடமுடைந்தாற் பொன்னாகு மென்னாகு
மண்ணின் குடமுடைந்தக் கால்.

19. ஆழ வமுக்கி முகக்கினு மாழ்கடனீ
ணாழி முகவாது நானாழி—தோழி
நிதியுங் கணவனு நேர்படினுந் தந்தம்
விதியின் பயனே பயன்.

20. உடன்பிறந்தார் சுற்றத்தா ரென்றிருக்க வேண்டா
வுடன்பிறந்தே கொல்லும் வியாதி—யுடன்பிறவா
மாமலையி லுள்ள மருந்தே பிணிதீர்க்கு
மம்மருந்து போல்வாரு முண்டு.

16. Do not deem senseless the persons who have themselves under subjection, nor think meanly of them: the crane waits motionless on the bank of a water-course for the appearance of a fish suited to his taste, leaving the multitude to swim about.

17. True friends are not those who will go from their friends as the water-bird which departs from the tank when it is dry: true friends are those who stick close to their friends like the water-plants Kotti, Ambal and Neythal in that tank.

18. Though the noble be reduced in circumstances, they are noble still; if mean people be so reduced, how will it be with them? Should a vessel of fine gold be broken, the gold will still remain; what will be left when an earthen pot is broken?

19. Though you immerse a vessel in the depth of the sea and draw it up, it will not bring four times as much water as it can contain: though a woman be in possession of treasure together with a good husband, her happiness will be according to her destiny.

20. Do not imagine those born with you to be your friends: disease born with you will destroy you: the medicine which is in the lofty mountain, not born with you, will expel the disorder: there are some who may be compared to that medicine.

21. இல்லா ளகத்திருக்க வில்லாத தொன்றில்லை
யில்லாளு மில்லாளே யாமாயி—னில்லாள்
வலிகிடந்த மாற்ற முரைக்குமே லவ்வில்
புலிகிடந்த தூறாய் விடும்.

22. எழுதியவா றேகா ணிரங்கு மடநெஞ்சே
கருதியவா றாமோ கருமங்—கருதிப்போய்க் [ல்
கற்பகத்தைச் சேர்ந்தோர்க்குக் காஞ்சிரங்கா யீந்ததே
முற்பவத்திற் செய்த வினை.

23. கற்பிளவோ டொப்பர் கயவர் கடுஞ்சினத்துப்
பொற்பிளவோ டொப்பாரும் போல்வாரே-விற்பிடித்து
நீர்கிழிய வெய்த வடுப்போல மாறுமே
சீரொழுகு சான்றோர் சினம்.

24. நற்றா மரைக்கயத்தி னல்லன்னஞ் சேர்ந்தாற்போற்
கற்றாரைக் கற்றாரே காமுறுவர்—கற்பிலா
மூர்க்கரை மூர்க்கர் முகப்பர் முதுகாட்டிற்
காக்கை யுகக்கும் பிணம்.

25. நஞ்சுடைமை தானறிந்து நாகங் கரந்துறையு
மஞ்சாப் புறங்கிடக்கு நீர்ப்பாம்பு—நெஞ்சிற்
கரவுடையார் தம்மைக் காப்பர் கரவார்
கரவிலர் நெஞ்சத் தவர்.

21. When a virtuous wife dwells in the house, not one thing is wanting therein; but if she be deficient in virtue, and if she use harsh language, that house will be as a thicket in which a tiger dwells.

22. O thou stupid heart, which believest not that, according to one's destiny, everything will occur to one, do things take place just as one wishes to have them? If, to those who approached the Kalpaka-tree with a view to obtain all that they desired, it yielded the fruits of the Etti-tree (which are poisonous and bitter), it is just according to their evil deeds in former births.

23. Mean people are divided by furious anger like a fractured stone: and some there are whose divisions resemble the fracture of gold (which is easily reunited); but with the wise who follow the path of virtue, anger disappears like the mark made by an arrow in the water.

24. As the beautiful swans flock to a fair deep pool covered with the lotus, the learned love the company of the learned: but the illiterate seek the company of the illiterate, as crows rejoice over a carcase in a field where the dead are burnt.

25. The cobra conscious of its possession of poison, dwells in concealment; the water snake fearlessly lies down outside. Those who have deceit in their heart conceal themselves; those who have no deceit in their heart do not hide themselves..

26. மன்னனு மாசறக் கற்றோனுஞ் சீர்தூக்கின்
மன்னனிற் கற்றோன் சிறப்புடையன்—மன்னற்குத்
தன்றேச மல்லாற் சிறப்பில்லை கற்றோர்க்குச்
சென்றவிட மெல்லாஞ் சிறப்பு.

27. கல்லாத மாந்தர்க்குக் கற்றுணர்ந்தார் சொற்கூற்ற
மல்லாத மாந்தர்க் கறங்கூற்ற—மெல்லிய
வாழைக்குத் தானீன்ற காய்கூற்றங் கூற்றமே
யில்லிற் கிசைந்தொழுகாப் பெண்.

28. சந்தன மென்குறடு தான்றேய்ந்த காலத்துங்
கந்தங் குறைபடா தாதலாற்—றந்தந்
தனஞ்சிறிய ராயினுந் தார்வேந்தர் கெட்டான்
மனஞ்சிறிய ராவரோ மற்று.

29. மருவினிய சுற்றமும் வான்பொருளு நல்ல
வுருவு முயர்குலமு மெல்லாந்—திருமடந்தை
யாம்போ தவளோடு மாகு மவள்பிரிந்து
போம்போ தவளோடும் போம்.

30. சாந்தனையுந் தீயனவே செய்திடினுந் தாமவரை
யாந்தனையுங் காப்ப ரறிவுடையோர்—மாந்தர்
குறைக்குந் தனையுங் குளிர்நிழலைத் தந்து
மறைக்குமாங் கண்டீர் மரம்.

26. If the king and the man of thorough learning be compared, the sage is better than the king: the king is not respected in any other country than his own, but the sage is honored wherever he goes.

27. To the unlearned, the words of the learned are like Yama, (the god of death): to the people who are not virtuous, virtue itself is like Yama; to the delicate plantain tree, the fruit it has yielded is like Yama; to the husband, the wife who does not live agreeably to the rules of domestic life is like Yama.

28. Though blocks of sandal-wood wear away, yet their fragrance will not diminish: if the great kings, adorned with garlands of flowers, be reduced to poverty, will they become thereby men of little mind?

29. As long as the goddess of prosperity dwells with one, one is blessed with agreeable, pleasant relatives, great treasure, personal beauty and noble family connections; but when she leaves him, they also leave him.

30. Men of understanding will help others as much as they can, though these continually do them evil: behold! even to those who destroy it, the tree yields its cool shade, and protects them from the heat of the sun.

ஔவையார் அருளிச்செய்த

நல்வழி

காப்பு.

பாலுந் தெளிதேனும் பாகும் பருப்புமிவை
நாலுங் கலந்துனக்கு நான்றருவேன் — கோலஞ்செய்
துங்கக் கரிமுகத்துத் தூமணியே நீயெனக்குச்
சங்கத் தமிழ்மூன்றுந் தா.

---

1. புண்ணியமாம் பாவம்போம் போனநாட் செய்தவவை
மண்ணிற் பிறந்தார்க்கு வைத்தபொருள்-எண்ணுங்கால்
ஈதொழிய வேறில்லை யெச்சமயத் தோர்சொல்லும்
தீதொழிய நன்மை செயல்.

2. சாதி யிரண்டொழிய வேறில்லை சாற்றுங்கால்
நீதி வழுவா நெறிமுறையின் — மேதினியில்
இட்டார் பெரியோ ரிடாதா ரிழிகுலத்தோர்
பட்டாங்கி லுள்ள படி.

3. இடும்பைக் கிடும்பை யியலுடம்பி தன்றே
இடும்பொய்யை மெய்யென் றிராதே — இடுங்கடுக
உண்டாயி லுண்டாகு மூழிற் பெருவலிநோய்
விண்டாரைக் கொண்டாடும் விடு.

NALVALI

BY AUVAIYAR

Invocation

O thou spotless gem that possessest the face of a beautiful, lofty elephant! milk, clarified honey, sugar and pulse, to thee will I offer; bestow upon me the gift of the three kinds of Tamil cultivated by the Sangham, (the assembly of the learned.)

1. Virtue ought to be practised, and vice avoided. The virtuous or vicious acts performed in former births are the cause of happiness or misery of all mankind in this life. If this matter be well considered, it will appear that the followers of all religious systems have treated this one point alike, although they may differ on other points. Therefore, avoid evil and do good.

2. If the matter be well weighed, there are but two castes: persons who in this world are liberal in the right way without failure of justice, are the noble caste; those who are not liberal are the low caste. Thus it is in truth.

3. The body which moves about is a receptacle (bag) of sufferings: is it not so? Do not think that this mortal body will last long; therefore, live virtuously: if you do so, you will certainly obtain the mansion into which are admitted those who subdue their evil passions.

4. எண்ணி யொருகருமம் யார்க்குஞ்செய் யொண்ணாது
புண்ணியம் வந்தெய்து போதல்லால்—கண்ணில்லான்
மாங்காய் விழவெறிந்த மாத்திரைக்கோ லொக்குமே
ஆங்கால மாகு மவர்க்கு.

5. வருந்தி யழைத்தாலும் வாராத வாரா
பொருந்துவன போமினென்றாற் போகா—இருந்தேங்கி
நெஞ்சம் புண்ணாக நெடுந்தூரந் தானினைந்து
துஞ்சுவதே மாந்தர் தொழில்.

6. உள்ள தொழிய வொருவர்க் கொருவர் சுகம்
கொள்ளக் கிடையாக் குவலயத்தில்—வெள்ளக்
கடலோடி மீண்டு கரையேறி னாலென்
உடலோடு வாழு முயிர்க்கு.

7. எல்லாப் படியாலு மெண்ணினா லிவ்வுடம்பு
பொல்லாப் புழுமலிநோய்ப் புன்குரம்பை—நல்லார்
அறிந்திருப்பா ராதலினா லாங்கமல நீர்போல்
பிறிந்திருப்பார் பேசார் பிறர்க்கு.

4. One can succeed in his undertaking only if his good Karma helps him. When that help is not available he will be like the blind man who attempts to bring down a mango to the ground by throwing his staff at it: the person who does things at a lucky time will have success.

5. Although you call ever so earnestly, the things that are not to come will not come: the things that are to come will not depart from you, although you may order them out. Men pained in heart by disappointment, think much of it with deep concern and die; this is their way.

6. In this world in which the state of every thing is fixed by fate, one individual cannot have the things that are intended for the enjoyment of another: of what avail then would it be to him who possesses a soul that dwells in this mean, contemptible body, although he should make long voyages on the vast ocean (with a view to acquiring wealth) and return home in safety?

7. If the matter be thoroughly considered, the *body* is a mean lodging for vile worms and many diseases. The good will have understood this; and accordingly, like water and the lotus leaf, they will keep themselves separate, and will not speak of it to others.

8. ஈட்டும் பொருண்முயற்சி யெண்ணிறந்த வாயினுமூழ்
கூட்டும் படியன்றிக் கூடாவாம்—தேட்டம்
மரியாதை காணு மகிதலத்தீர் கேண்மின்
தரியாது காணுந் தனம்.

9. ஆற்றப் பெருக்கற் றடிசுடுமந் நாளுமவ்வா
றாற்றுப் பெருக்கா லுலகூட்டும்—ஏற்றவர்க்கு
நல்ல குடிப்பிறந்தார் நல்கூர்ந்தா ரானாலும்
இல்லையென மாட்டா ரிசைந்து.

10. ஆண்டாண்டு தோறு மழுது புரண்டாலும்
மாண்டார் வருவரோ மாநிலத்தீர்—வேண்டா
நமக்கு மதுவழியே நாம்போ மளவும்
எமக்கென்னென் றிட்டுண் டிரும்.

11. ஒருநா ளுணவை யொழியென்றா லொழியாய்
இருநாளைக் கேலென்றா லேலாய்—ஒருநாளும்
என்னோ வறியா யிடும்பைகூ ரென்வயிறே
உன்னோடு வாழ்த லரிது.

12. ஆற்றங் கரையின் மரமு மரசறிய
வீற்றிருந்த வாழ்வும் விழுமன்றே—ஏற்றம்
உழுதுண்டு வாழ்வதற் கொப்பில்லை கண்டீர்
பழுதுண்டு வேறோர் பணிக்கு.

13. ஆவாரை யாரே யழிப்ப ரதுவன்றிச்
சாவாரை யாரே தவிர்ப்பவர்—ஓவாமல்
ஐயம் புகுவாரை யாரே விலக்குவார்
மெய்யம் புவியதன் மேல்.

8. Although your efforts to obtain wealth be past number, you cannot succeed but so far as destiny permits. Listen, ye inhabitants of the vast earth! the thing to be sought is honor. Riches last not.

9. When a river is dry, your foot will be burned *by the parched sand*, yet at the same time the river supplies people with water from the springs opened in its bed. Those who are born in a good family, even when they become poor, would not say no to beggars.

10. Ye inhabitants of the vast earth! though we weep and roll in sorrow from year to year, will the deceased return again? Therefore, weep not for them; we also shall have to go the same way: till then, freely give alms, eat, and live.

11. O my stomach oppressed with appetites! If I say, omit one day's eating, you will not: if I say, take food for two days, you will not. You will never understand my trouble. To live with you is difficult indeed.

12. The tree standing on the river's bank, and the wealth acquired through intimacy with the king, are equally liable to fall. Is it not so! To plough and eat is the most excellent way of living. There is no work so noble as this. All other occupations are mean.

13. Indeed in this world, those that are destined to live long, who can destroy! or those that are destined to be destroyed, who can enable to escape! or those that are destined to always live by begging, who can divert from that course!

14. பிச்சைக்கு மூத்த குடிவாழ்க்கை பேசுங்கால்
இச்சைபல சொல்லி யிடித்துண்கை—சிச்சீ
வயிறு வளர்க்கைக்கு மான மழியா
துயிர்விடுகை சால வுறும்.

15. சிவாயநம வென்று சிந்தித் திருப்போர்க்
கபாய மொருநாளு மில்லை—உபாயம்
இதுவே மதியாகு மல்லாத வெல்லாம்
விதியே மதியாய் விடும்.

16. தண்ணீர் நிலநலத்தாற் றக்கோர்குணங் கொடையால்
கண்ணீர்மை மாறாக் கருணையால்—பெண்ணீர்மை
கற்பழியா வாற்றாற் கடல்சூழ்ந்த வையகத்துள்
அற்புதமா மென்றே யறி.

17. செய்தீ வினையிருக்கத் தெய்வத்தை நொந்தக்கால்
எய்த வருமோ விருநிதியம்—வையத்
தறும்பாவ மென்ன வறிந்தன் றிடார்க்கின்று
வெறும்பானை பொங்குமோ மேல்.

18. பெற்றார் பிறந்தார் பெருநாட்டார் பேருலகில்
உற்றா ருகந்தா ரெனவேண்டார்—மற்றோர்
இரணங் கொடுத்தா லிடுவ ரிடாரே
சரணங் கொடுத்தாலுந் தான்.

14. If the matter be well considered, to procure one's meal by flattery is more disgraceful than to manage it by begging. To lose one's life is far better than to lose one's honor for the sake of a livelihood.

15. Those who meditate on Siva (*i. e.* on the five-lettered incantation, viz., Si-va-ya-na-ma) will have no suffering of any kind at any time. This is the way of overcoming the decree of destiny; this is true wisdom. In the case of others, fate rules the intellect.

16. Know thou that in the sea-girt earth the quality of water is distinguished by the goodness of the soil; the quality of the good, by liberality; the quality of the eye, by unvarying favour; and the disposition of women, by a manner not repugnant to chastity.

17. Those who are instructed by the wise not to do evil in this life, do not behave accordingly nor give alms; hence they suffer want: why should they then attribute it to God, and not to their vicious acts! Will they obtain great wealth! Will an empty pot boil over!

18. In this vast earth, a niggard will not give any thing to his parents, children, countrymen, relatives and friends, even though they prostrate themselves at his feet; but he will give to strangers who inflict pain on him.

19. சேவித்துஞ் சென்றிரந்துந் தெண்ணீர்க் கடல்கடந்தும்
பாவித்தும் பாராண்டும் பாட்டிசைத்தும்—போவிப்பம்
பாழி னுடம்பை வயிற்றின் கொடுமையால்
நாழி யரிசிக்கே நாம்.

20. அம்பி துணையாக வாறிழிந்த வாறொக்கும்
கொம்மை முலைபகர்வார்க் கொண்டாட்டம்—இம்மை
மறுமைக்கு நன்றன்று மாநிதியம் போக்கி
வெறுமைக்கு வித்தாய் விடும்.

21. நீரு நிழலு நிலம்பொதியு நெற்கட்டும்
பேரும் புகழும் பெருவாழ்வும்—ஊரும்
வருந்திருவும் வாழ்நாளும் வஞ்சமிலார்க் கென்றும்
தருஞ்சிவந்த தாமரையா டான்.

22. பாடுபட்டுத் தேடிப் பணத்தைப் புதைத்துவைத்துக்
கேடுகெட்ட மானிடரே கேளுங்கள்—கூடுவிட்டிங்
காவிதான் போயினபின் பாரே யனுபவிப்பார்
பாவிகா ளந்தப் பணம்.

23. வேதாளஞ் சேருமே வெள்ளெருக்குப் பூக்குமே
பாதாள மூலி படருமே—மூதேவி
சென்றிருந்து வாழ்வளே சேடன் குடிபுகுமே
மன்றோரஞ் சொன்னார் மனை.

19. For procuring a measure of rice in order to appease our hunger, we take uncommon pains to offer our services, or to beg from door to door, or to take long voyages on the ocean of clear water, or to pay homage, or to rule over kingdoms, or to make verses *in honor of wealthy people.*

20. To satisfy pleasure (not by means of a lawful wife but) by a prostitute, is like attempting to cross a river (not by means of a boat but) by a grindstone; this way of living will destroy wealth and become the seed of poverty. It is not good either for this life or for the life to come.

21. The red lotus-seated goddess will at all times favour the guileless with water, shelter, sheaves of rice-corn covering the threshing floor, good name, fame, great prosperity, possession of villages, increase of wealth and long life.

22. Listen, ye ruined and miserable men, who get money by hard labour and keep it buried: after your soul is gone from its lodging here, who, ye sinners, will enjoy that money?

23. The habitations of those who, whilst on earth, inclined to partiality in judgment, will be occupied by fiends; while Erukus (milky shrubs) will grow and blossom therein; Pathalamuli (cyperus grass) will grow there and spread about; Muthevi, the goddess of ill-luck will go and dwell there; and serpents will live in them.

24. நீறில்லா நெற்றிபாழ் நெய்யில்லா வுண்டிபாழ்
ஆறில்லா வூருக் கழகுபாழ்—மாறில்
உடற்பிறப் பில்லா வுடம்புபாழ் பாழே
மடக்கொடி யில்லா மனை.

25. ஆன முதலி லதிகஞ் செலவானான்
மான மழிந்து மதிகெட்டுப்—போனதிசை
எல்லார்க்குங் கள்ளனா யேழ்பிறப்புந் தீயனாய்
நல்லார்க்கும் பொல்லனா நாடு.

26. மானங் குலங்கல்வி வண்மை யறிவுடைமை
தானந் தவமுயர்ச்சி தாளாண்மை—தேனின்
கசிவந்த சொல்லியர்மேற் காமுறுதல் பத்தும்
பசிவந் திடப்பறந்து போம்.

27. ஒன்றை நினைக்கி னதுவொழிந்திட் டொன்றாகும்
அன்றி யதுவரினும் வந்தெய்தும்—ஒன்றை
நினையாத முன்வந்து நிற்பினு நிற்கும்
எனையாளு மீசன் செயல்.

28. உண்பது நாழி யுடுப்பது நான்குமுழம்
எண்பது கோடிநினைந் தெண்ணுவன—கண்புதைந்த
மாந்தர் குடிவாழ்க்கை மண்ணின் கலம்போலச்
சாந்தனையுஞ் சஞ்சலமே தான்.

24. The forehead without sacred ashes is void of beauty; the food without ghee (clarified butter) is tasteless; the country without rivers is a desert; the body of the person who has no brothers or sisters is as if unadorned with jewels; and the house without a virtuous wife is destitute of beauty.

25. He who expends more than his income will be liable to lose his honor, to act foolishly, to appear a thief in the eyes of all men wherever he goes, to become so wicked as to continue in that state through the seven kinds of birth, and to be disregarded even by his beloved wife. Investigate its truth.

26. Starvation destroys these ten, viz., honor, birth, learning, honesty, knowledge, liberality, penance, nobility, application to business, and the love of women, whose tongue utters words as sweet as honey.

27. You wish for one thing, then you get either the same thing or something else; sometimes you find yourself in possession of a thing unexpected: hence, you see in all these things the providential care of the Supreme Being.

28. Man who is blind to all that can befall him needs but a measure of rice *for his daily food*, and a piece of cloth four cubits in length *for covering his nakedness*, yet he is troubled with myriads of cares till the day of his death when his body perishes as an earthen vessel.

29. மரம்பழுத்தால் வௌவாலை வாவென்று கூவி
இரந்தழைப்பார் யாவருமங் கில்லை—சுரந்தமுதம்
கற்றா தரல்போற் கரவா தளிப்பரேல்
உற்றா ருலகத் தவர்.

30. தாந்தாமுன் செய்தவினை தாமே யனுபவிப்பார்
பூந்தா மரையோன் பொறிவழியே—வேந்தே
ஒறுத்தாரை யென்செயலா மூரெல்லா மொன்றா
வெறுத்தாலும் போமோ விதி.

31. இழுக்குடைய பாட்டிற் கிசைநன்று சால
ஒழுக்க முயர்குலத்தி னன்று—வழுக்குடைய
வீரத்தி னன்று விடாநோய் பழிக்கஞ்சாத்
தாரத்தி னன்று தனி.

32. ஆறிடு மேடு மடுவும்போ லாஞ்செல்வம்
மாறிடு மேறிடு மாநிலத்தீர்—சோறிடும்
தண்ணீரும் வாருந் தருமமே சார்பாக
உண்ணீர்மை வீறு முயர்ந்து.

33. வெட்டனவை மெத்தனவை வெல்லாவாம் வேழத்தில்
பட்டுருவுங் கோல்பஞ்சிற் பாயாது—நெட்டிருப்புப்
பாரைக்கு நெக்குவிடாப் பாறை பசுமரத்தின்
வேருக்கு நெக்கு விடும்.

29. If a tree bear fruit, there are none who will call out to the bat, and entreat him to come there to eat thereof. If people are ready to be liberal like a milch cow giving out fresh milk, all the world will be their near relatives.

30. O king! agreeably to the decree of Brahma the lotus-seated, every body enjoys here the fruit of his acts in former birth: who could avoid the evils caused by his enemies, though all his neighbours were to help him against them? Can you destroy the decree of destiny?

31. The music to which poetry is sung is better than the poetry it is adapted to, if this be not properly constructed: virtue is to be preferred to rank: incessant pain is better than deficient heroism: single life is better than life with a wife that fears not disgrace.

32. O ye that dwell on earth! riches are like the banks and the hollows formed by a river, changeable and inconstant. Therefore, give food *to the hungry*, and water *to the thirsty:* such charitable acts will tend to make the quality of the mind elevated and noble.

33. The language of severity will not prevail against the language of mildness: the arrow that falls on the mighty elephant and pierces him, forces not its way through cotton: the rock that is not split by the long iron crowbar, will yield to the root of a young tree.

34. கல்லானே யானாலுங் கைப்பொருளொன் றுண்டாயின்
எல்லாருஞ் சென்றங் கெதிர்கொள்வர்—இல்லானை
இல்லாளும் வேண்டாண்மற் றீன்றெடுத்த தாய்வேண்டாள்
செல்லா தவன்வாயிற் சொல்.

35. பூவாதே காய்க்கு மரமுமுள மக்களுளும்
ஏவாதே நின்றுணர்வார் தாமுளரே—தூவா
விரைத்தாலு நன்றாகா வித்தெனவே பேதைக்
குரைத்தாலுந் தோன்றா துணர்வு.

36. நண்டுசிப்பி வேய்கதலி நாசமுறுங் காலத்தில்
கொண்ட கருவழிக்குங் கொள்கைபோல்—ஒண்டொடீ
போதந் தனங்கல்வி பொன்றவருங் காலமயல்
மாதர்மேல் வைப்பார் மனம்.

37. வினைப்பயனை வெல்வதற்கு வேத முதலாம்
அனைத்தாய நூலகத்து மில்லை—நினைப்பதெனக்
கண்ணுறுவ தல்லாற் கவலைப்படே னெஞ்சேமெய்
விண்ணுறுவார்க் கில்லை விதி.

34. Though a man be illiterate if there only be wealth in his possession, all people will go to meet him at his approach: for him that has nothing even his wife will care not; yea even the mother that brought him forth and reared him up will care not for such a person: the words of his mouth will not be attended to.

35. There are some trees which bear fruit without flowering; and among mankind there are some who will understand of themselves, without being told. As some seed will not grow though you sow it, so, though you instruct a simpleton, his understanding will not manifest itself.

36. O thou adorned with bright bracelets; the young of crabs, the pearls of oysters, bambus, and the fruits of plantains bring with them respectively the destruction of their mothers; so, seeking familiarity with his neighbours' wives brings with it the ruin of one's understanding, wealth, and learning.

37. Neither the Vedas nor the Shastras teach us the way to avoid the fruit of our acts performed in previous births; even to think of it is of no use: O thou mind, do not be solicitous about it: those who are absorbed in the Deity will have no births indeed.

38. நன்றென்றுந் தீதென்று நானென்றுந் தானென்றும்
அன்றென்று மாமென்று மாகாதே—நின்றநிலை
தானதாந் தத்துவமாஞ் சம்பறுத்தார் யாக்கைக்குப்
போனவா தேடும் பொருள்.

39. மூப்பதா மாண்டளவின் மூன்றற் றொருபொருளைத்
தப்பாமற் றன்னுட் பெறுணாயின்—செப்பும்
கலையளவே யாகுமாங் காரிகையார் தங்கள்
முலையளவே யாகுமா மூப்பு.

40. தேவர் குறளுந் திருநான் மறைமுடிவும்
மூவர் தமிழு முனிமொழியும்—கோவை
திருவா சகமுந் திருமூலர் சொல்லும்
ஒருவா சகமென் றுணர்.

38. The state where exists no such distinction as 'this is good, this is bad', 'I did this, he did that', 'this is not, this is', is the highest in which the soul abides in the Deity absorbed. As the Sambu-grass cutter uses the same substance to bundle it up, (it is the soul that must bring about the absorption.)

39. If one before his thirtieth year of age does not gain mastery over the three malas Anavam, Karmam and Mayai, and obtain the One to abide in his heart, the knowledge he has obtained will be merely book knowledge; in old age, there is infirmity that totally disables him.

40. Know thou that the following works treat of the same subject, viz, the divine Kural, the Upanishads that crown the four Vedas, the Tamil hynms of the three Sages, the Vedanta Sutras of Vyasa, the Tirukkovai, the Tiruvasagam, and the Tirumantra of the Sage Tirumular.

ஔவையார் அருளிச்செய்த

நன்னெறி

காப்பு.

மின்னெறி சடாமுடி விநாயக னடிதொழ
நன்னெறி வெண்பா நாற்பதும் வருமே.

1. என்று முகம னியம்பா தவர்கண்ணும்
சென்று பொருள்கொடுப்பர் தீதற்றோர்—துன்றுசுவை
பூவிற் பொலிகுழலாய் பூங்கை புகழவோ
நாவிற் குதவு நயந்து.

2. மாசற்ற நெஞ்சுடையார் வன்சொலினி தேனையவர்
பேசுற்ற வின்சொற் பிறிதென்க—ஈசற்கு
நல்லோ னெறிசிலையோ நன்னுதா லொண்கருப்பு
வில்லோன் மலரோ விருப்பு.

3. தங்கட் குதவிலர்கைத் தாமொன்று கொள்ளினவர்
தங்கட் குரியவராற் றாங்கொள்க—தங்கநெடுங்
குன்றினாற் செய்தனைய கொங்கையா யாவின்பால்
கன்றினாற் கொள்ப கறந்து.

NANNERI

BY SIVAPRAKASAR OF TURAIMANGALAM.

Invocation.

If the feet of Ganesa, whose head is adorned with the glittering matted hair formed into a crown, are worshipped, the forty stanzas of the Nanneri are easily made.

---

1. Those who are faultless will go even to the persons that never utter kind words, and give them gifts: O thou whose long hair is adorned with flowers! is it covetting praise that the beautiful hand voluntarily raises the sweet food to the mouth?

2. Know thou that the harsh language of those who are pure in heart is rather agreeable than the sweet language of those who are not pure in heart: O thou whose forehead is comely! which was accepted by Siva, the stone thrown by Sakkiyanar (a Buddhist) or the arrow of flowers shot at him by Kama, the god of love, with his splendid bow of sugar-cane?

3. O thou whose breasts are like lofty mountains of gold! as the milk of a cow is obtained through the aid of her calf, so, through the medium of a friend strive to get the thing which you wish to have from one who will not give you direct.

4. பிறர்க்குதவி செய்யார் பெருஞ்செல்வம் வேறு
பிறர்க்குதவி யாக்குபவர் பேறும்—பிறர்க்குதவி
செய்யாக் கருங்கடனீர் சென்று புயன்முகந்து
பெய்யாக் கொடுக்கும் பிறர்க்கு.

5. நீக்க மறுமிருவர் நீங்கிப் புணர்ந்தாலும்
நோக்கி னவர்பெருமை நொய்தாகும்—பூக்குழலாய்
நெல்லி னுமிசிறிது நீங்கிப் பழமைபோற்
புல்லினுந் திண்மைநிலை போம்.

6. காதன் மனையாளுங் காதலனு மாறின்றித்
தீதி லொருகருமஞ் செய்பவே—யோதுகலை [கருங்
யெண்ணிரண்டு மொன்றுமதி யென்முகத்தாய் நோக்
கண்ணிரண்டு மொன்றையே காண்.

7. கடலே யனையம்யாங் கல்வியா லென்னு
மடலே றனையசெருக் காழ்த்தி—விடலே
முனிக்கரசு கையான் முகந்து முழங்கும்
பனிக்கடலு முண்ணப் படும்.

4. The great riches of those that afford not aid to their neighbours, will pass from them to others who are willing to do so: the water of the dark sea which is useless in quenching the thirst of those who dwell on its shores, is rendered useful to man through the medium of the cloud which goes to the sea, absorbs its water, and, having made it fresh, pours it out on the land.

5. If it be well considered, it will appear that two close friends, though they be reconciled after separation, will not be as great friends as they once were. O thou whose long hair is adorned with flowers! though the husk of rice-corn, after separation, be re-united to it as before, yet its germinating power will be lost.

6. An affectionate wife and her lord would perform their domestic duties without disagreement: O thou whose face is as bright as the full moon! behold! both the eyes look at once at the very same object.

7. Do not be as proud as a mighty lion, boasting, "We possess ocean-wide knowledge"; even the water of the roaring cool ocean was once taken up by the prince of Rishis in the hollow of his hand and swallowed.

8. உள்ளங் கவர்ந்தெழுந் தோங்கு சினங்காத்துக்
கொள்ளுங் குணமே குணமென்க—வெள்ளந்
தடுத்த லரிதோ தடங்கரைதான் பேர்த்து
விடுத்த லரிதோ விளம்பு.

9. மெலியோர் வலிய விரவலரை யஞ்சார்
வலியோர் தமைத்தா மருவிற்—பலியேல்
கடவு ளவிர்சடைமேற் கட்செவியஞ் சாதே
படர்சிறையப் புள்ளரசைப் பார்த்து.

10. தங்குறைதீர் வுள்ளார் தளர்ந்து பிறர்க்குறூஉம்
வெங்குறைதீர்க் கிற்பார் விழுமியோர்—திங்கள்
கறையிருளை நீக்கக் கருதா துலகின்
நிறையிருளை நீக்குமே னின்று.

11. பொய்ப்புலன்க ளைந்துநோய் புல்லியர்பா லன்றியே
மெய்ப்புலவர் தம்பால் விளையாவாந்—துப்பிற்
சுழற்றுங்கொல் கற்றூணைச் சூறா வளிபோய்ச்
சுழற்றுஞ் சிறுபுன் றுரும்பு.

12. வருந்து முயிரொன்பான் வாயி லுடம்பிற்
பொருந்துத றானே புதுமை—திருந்திழாய்
சீதநீர் பொள்ளற் சிறுகுடத்து நில்லாது
வீதலோ நிற்றல் வியப்பு.

8. The disposition which sets a watch over the anger that rises up and seizes on the mind, call indeed virtue: say, is it a greater thing to check the *flood or* is *it* to break down the bank, and let the water out?

9. The weak will not be afraid of their powerful foe, if they secure the friendship of *one* who is more powerful than he: the serpent on the bright matted hair of Siva who accepts the sacrifices of his devotees will not fear Garuda, the sovereign of the feathered race.

10. The great care not to satisfy their own wants, but alleviate by their compassion the calamities which have befallen others: the moon, not caring to remove the darkness of her own spots, dispels the darkness that covers the earth.

11. The five senses will have power over fools and lead *them to sin,* but not over those *that possess* true wisdom: can the whirlwind with all its fury swing round a stone-pillar? It can spin round only a straw.

12. It is truly wonderful how the soul subject to various sufferings, is kept in the body furnished with nine apertures: O thou who art adorned with perfect jewels! which looks wonderful—that a vessel full of holes should hold water in it, or that it should let it out?

13. பெருக்க மொடுசுருக்கம் பெற்றபொருட் கேற்ப
விருப்ப மொடுகொடுப்பர் மேலோர்—சுரக்கு
மலையளவு நின்றமுலை மாதே மதியின்
கலையளவு நின்ற கதிர்.

14. தொலையாப் பெருஞ்செல்வத் தோற்றத்தோ மென்று
தலையா யவர்செருக்குச் சார்த—விலையா
விரைக்கும்வண் டூதுமல ரீர்ங்கோதாய் மேரு
வரைக்கும்வந் தன்று வளைவு.

15. இல்லானுக் கன்பிங் கிடம்பொரு ளேவன்மற்
றெல்லா மிருந்துமவற் கென்செய்யு—நல்லாய்
மொழியிலார்க் கேது முதுநூ றெரியும்
விழியிலார்க் கேது விளக்கு.

16. தம்மையுந் தங்க டலைமையையும் பார்த்துயர்ந்தோர்
தம்மை மதியார் தமைப்படைந்தோர்—தம்மி
னிழியினுஞ் செல்வ ரிடர்தீர்ப்ப ரல்கு
கழியினுஞ்செல் லாதோ கடல்.

17. எந்தைநல் கூர்ந்தா னிரப்பார்க்கீந் தென்றவன்
மைந்தர்தம் மீகை மறுப்பரோ—பைந்தொடீஇ
நின்று பயனுதவி நில்லா வரம்பையின்கீழ்க்
கன்று முதவுங் கனி.

13. The great will love to give alms in proportion to the amount of property which they are in possession of, the property that increases or decreases: O thou whose milky breasts are as big as mountains! the moon gives light according to her different phases.

14. The great will not be proud, because they possess immense wealth: O thou who art adorned with garlands of soft flowers, about which the winged insects are buzzing! even the mount Meru was once bent as a bow.

15. To one who is destitute of love, of what use is it to possess house, property, and attendants? O thou virtuous Maiden! to the dumb, of what use are ancient books? to the blind, of what use is light?

16. The great, observing their own condition and superiority, will yet not think highly of themselves, but will go and relieve the need of their dependents, though they are inferior in rank: does not the sea flow into a little creek?

17. Shall the sons say, "Our father impoverished himself by giving to the poor," and so withhold their liberality? O thou who art adorned with bracelets of fine gold! the shoot at the root of the plantain tree that perishes on bringing forth fruit, will bear fruit also.

18. இன்சொலா லன்றி யிருநீர் வியனுலகம்
வன்சொலா லென்று மகிழாதே—பொன்செ
யதிர்வளையாய் பொங்கா தழற்கதிராற் றண்ணென்
கதிர்வரவாற் பொங்குங் கடல்.

19. நல்லோர் வரவா னகைமுகங்கொண் டின்புறீஇ
யல்லோர் வரவா னழுங்குவார்—வல்லோர்
திருந்துந் தளிர்காட்டித் தென்றல்வரத் தேமா
வருந்துஞ் சுழல்கால் வர.

20. பெரியவர்தந் நோய்போற் பிறர்நோய்கண் டுள்ள
மெரியி னிழுதாவ ரென்க—தெரியிழாய்
மண்டு பிணியால் வருந்து பிறவுறுப்பைக்
கண்டு கலுழுமே கண்.

21. எழுத்தறியார் கல்விப் பெருக்க மனைத்தும்
எழுத்தறிவார்க் காணி னிலையா—மெழுத்தறிவா
ராயுங் கடவு ளவிர்சடைமுன் கண்டளவில்
வீயுஞ் சுரநீர் மிகை.

22. ஆக்கு மறிவா னலது பிறப்பினான்
மீக்கொ ளுயர்விழிவு வேண்டற்க—நீக்கு
பவா ரரவின் பருமணிகண் டென்றுங்
கவாஅர் கடலின் கடு.

18. The people of the vast sea-girt earth are delighted not with harsh but pleasant words: O thou who art adorned with tinkling bracelets of fine gold! the sea rises not by the burning rays of the sun, but by the cool beams of the moon.

19. The great will rejoice and put on a smiling countenance at the approach of the good; and will grieve at the sight of the wicked: on the approach of the south wind, the sweet mango-tree will put forth its tender leaves; but it will be troubled at the coming of the whirlwind.

20. Know thou that the great will look upon the affliction of others as though it were their own, and they will be, in heart, like butter on the fire: O thou who art adorned with choice jewels! the eye will weep on perceiving the other members suffering from various diseases.

21. All the knowledge gained by the illiterate will vanish in the presence of thorough scholars: the rising water of the Ganges disappears at the very sight of the bright matted hair of Siva, who is contemplated by the wise.

22. Seek not to be high or low by birth but by knowledge: who on seeing a large gem of the cobra will refuse to take it? Yet, none will ever taste the poison though produced from the sea of milk?

23. பகர்ச்சி மடவார் பயிலநோன் பாற்றல்
திகழ்ச்சி தருநெஞ்சத் திட்பம்—நெகிழ்ச்சி
பெறும்பூரிக் கின்றமுலைப் பேதாய் பலகால்
எறும்பூரக் கற்குழியு மே.

24. உண்டு குணமிங் கொருவர்க் கெனினுங்கீழ்
கொண்டு புகல்வதவர் குற்றமே—வண்டுமலர்ச்
சேக்கை விரும்புஞ் செழும்பொழில்வாய் வேம்பன்றே
காக்கை விரும்புங் கனி.

25. கல்லா வறிவிற் கயவர்பாற் கற்றுணர்ந்த
நல்லார் தமதுகன நண்ணாரே—வில்லார்
கணையிற் பொலியுங் கருங்கண்ணாய் நொய்தாம்
புணையிற் புகுமொண் பொருள்.

26. உடலின் சிறுமைகண் டொண்புலவர் கல்விக்
கடலின் பெருமை கடவார்—மடவரால்
கண்ணளவாய் நின்றதோ காணுங் கதிரொளிதான்
விண்ணளவா யிற்றோ விளம்பு.

23. By frequent conversation with women, the strength of the heart even of one who is very rigid in religious austerities to mortify his body, will be shaken: O damsel of full breasts! by the continual creeping of ants, even a stone will be worn hollow.

24. In this world, although there is virtue in one, the low-minded will catch at his defects and speak of them: in a thriving grove of trees, the winged insect loves the flower bed; but the crow, the fruit of the Margosa; is it not?

25. In the assembly of low people who possess some slight knowledge acquired without study, a thorough scholar will not be honored: O thou who possessest comely black eyes resembling the arrow fixed in a bow! when attached to a float, heavy things are light.

26. Because of the littleness of their bodies, the ocean-wide knowledge of the poets of bright genius is neither less appreciated nor despised: O thou simple-hearted damsel! say, the light of the sun, is it as much as the extent of the eye-ball with which it is seen, or as much as the extent of the sky over which it is diffused?

27. கைம்மா றுகவாமற் கற்றறிந்தோர் மெய்வருந்தித்
தம்மா லியலுதவி தாஞ்செய்வர்—அம்மா
முளைக்கு மெயிறு முதிர்சுவைநா விற்கு
விளைக்கும் வலியனதா மென்று.

28. முனிவினு நல்குவர் மூதறிஞ ருள்ளக்
கனிவினு நல்கார் கயவர்—நனிவிளைவிற்
காயினு மாகுங் கதலிதா னெட்டிபழுத்
தாயினு மாமோ வறை.

29. உடற்கு வருமிடர்நெஞ் சோங்குபாத் தற்றோர்
அடுக்கு மொருகோடி யாக—நடுக்கமுறார்
பண்ணிற் புகலும் பனிமொழியா யஞ்சுமோ
மண்ணிற் புலியை மதிமான்.

30. கொள்ளுங் கொடுங்கூற்றங் கொள்வான் குறுகுதன்
உள்ளங் கனிந்தறஞ்செய் துய்கவே—வெள்ளம் [முன்
வருவதற்கு முன்ன ரணைகோலி வையார்
பெருகுதற்க ணென்செய்வார் பேசு.

31. பேரறிஞர் தாக்கும் பிறர்துயரந் தாங்கியே
வீரமொடு காக்க விரைகுவார்—நேரிழாய்
மெய்சென்று தாக்கும் வியன்கோ லடிதன்மேற்
கைசென்று தாங்குங் கடிது.

27. With no expectation of a return for their favour, the learned afford aid to their neighbours as much as they can from what they gain by hard labour : listen ! the teeth without expecting any reward assist the tongue to taste the sweetness of food by masticating it.

28. Even in anger the great will afford aid to their neighbours : the mean will not give even in the warmth of their heart : the plantain will be good for food, even though it be unripe and not full grown : say, will the fruit of the Etti (a poisonous tree) be of any use, even when it is ripe?

29. Though it be a crore of bodily evils that come nigh, those who constantly direct their thoughts to the Supreme Being will not fear : O thou whose words are as sweet as music! will the deer in the moon fear the tiger on earth.

30. Before the cruel Yama, the king of death, approaches us to take away our life, let us live in the practice of virtue with matured mind : say, what will they do at the height of the flood, who prepare not the dam before it comes?

31. Those who possess great learning pant to bear the griefs that fall on others and to protect them boldly : O thou who art adorned with choice jewels! the arm is ever ready to receive on itself and sustain the blow of the club about to fall upon the body.

32. பன்னும் பனுவற் பயன்றே ரறிவிலார்
மன்னு மறங்கள் வலியிலவே—நன்னுதால்
காழொன் றுயர்திண் கதவு வலியுடைத்தோ
தாழொன் றிலதாயிற் றான்.

33. எள்ளா திருப்ப விழிஞர்போற் றற்குரியர்
விள்ளா வறிஞரது வேண்டாரே—தள்ளாக்
கரைகாப் புளதுநீர் கட்குள மன்றிக்
கரைகாப் புளதோ கடல்.

34. அறிவுடையா ரன்றி யதுபெறார் தம்பாற்
செறிபழியை யஞ்சார் சிறிதும்—பிறைநுதால்
வண்ணஞ்செய் வாள்விழியே யன்றி மறைகுருட்டுக்
கண்ணஞ்சு மோவிருளைக் கண்டு.

35. கற்ற வறிவினரைக் காமுறுவர் மேன்மக்கண்
மற்றையர் தா மென்று மதியாரே—வெற்றிநெடு
வேல்வேண்டும் வாள்விழியாய் வேண்டா புளிங்காடி
பால்வேண்டும் வாழைப் பழம்.

36. தக்கார்க்கே யீவர் தகார்க்களிப்பா ரில்லென்று
மிக்கார்க் குதவார் விழுமியோ—ரெக்காலு
நெல்லுக் கிறைப்பதே நீரன்றிக் காட்டுமுளி
புல்லுக் கிறைப்பரோ போய்.

32. The virtues practised by those who cannot comprehend the meaning of the Shastras will not be potent: O thou whose forehead is beautiful! Can the door made of hard, solid wood defend the house without a bolt?

33. The illiterate should be guarded from being treated with contempt: but those who possess unfailing knowledge need no such protection: the water of a tank is kept in by an embankment; but is it by a bank that the sea is stayed?

34. Not those who are possessed of wisdom, but those who have not acquired it, will be without the slightest fear of the reproach that may attach to them: O thou whose forehead resembles the crescent moon! will the blind eye be terrified at darkness, or the eye that is bright and beautiful?

35. Great persons love those who have acquired knowledge! but mean persons never respect them: O thou whose bright eyes are as sharp as the conquering lance! the plantain agrees with milk, not so vinegar.

36. Knowing that gifts are bestowed only on the worthy, never on the unworthy, the noble-minded give not to the unworthy: water is always raised *from reservoirs* for paddy; is it ever raised for wild plants growing dry?

37. பெரியார்முற் றன்னைப் புனைந்துரைத்த பேதை
தரியா துயர்வகன்று தாழும்—தெரியாய்கொல்
பொன்னுயர்வு தீர்த்த புணர்முலையாய் விந்தமலை
தன்னுயர்வு தீர்ந்தன்று தாழ்ந்து.

38. நல்லார் செயுங்கேண்மை நாடோறு நன்றாகு
மல்லார் செயுங்கேண்மை யாகாதே—நல்லாய்கேள்
காய்முற்றிற் றின்றீங் கனியா மிளந்தளிர்நாள்
போய்முற்றி னென்னாகிப் போம்.

39. கற்றறியார் செய்யுங் கடுநட்புந் தாங்கூடி
யுற்றுழியுந் தீமைநிகழ் வுள்ளதே—பொற்றொடீ
சென்று படர்ந்த செழுங்கொடிமென் பூமலர்ந்து
வன்றே மணமுடைய தாம்.

40. பொன்னணியும் வேந்தர் புனையாப் பெருங்கல்வி
மன்னு மறிஞரைத்தா மற்றெவ்வார்—மின்னுமணி
பூணும் பிறவுறுப்புப் பொன்னே யதுபுனையாக்
காணுங்கண் ணொக்குமோ காண்.

37. The fool who speaks in praise of himself in the presence of the great, will be treated with ridicule and not with honour: O thou whose breasts are close, and whose beauty excels that of the goddess of fortune! Do you not know that Mount Vindhya was at one time reduced in its height and lost its greatness?

38. The friendship formed by the good will daily grow; not so the friendship formed by the wicked: O thou virtuous maiden! listen! if the green fruit ripen, it will be good for food; but when the tender leaf, in course of time, has grown hard, what will become of it?

39. Very close friendship formed by the illiterate, though it last long will be productive of evil: O thou that wearest golden armlets! the flower possesses its perfume only on the day it blooms on the widespreading luxuriant creeper.

40. The kings that put on ornaments of gold are not to be compared to the deeply learned men who wear them not: O thou whose beauty resembles that of the goddess of fortune! are those members of the body which wear sparkling gems to be compared to the eye which sees without wearing them?

குமரகுருபரசுவாமிகள் அருளிச்செய்த

நீதிநெறிவிளக்கம்

1. நீரிற் குமிழி யிளமை நிறைசெல்வ
நீரிற் சுருட்டு நெடுந்திரைகள் — நீரில்
எழுத்தாகும் யாக்கை நமரங்கா ளென்னே
வழுத்தாத தெம்பிரான் மன்று.

2. அறம்பொரு ளின்பமும் வீடும் பயக்கும்
புறங்கடை நல்லிசையு நாட்டும் — உறுங்கவலொன்
றுற்றுழியுங் கைகொடுக்குங் கல்வியி னூங்கில்லை
சிற்றுயிர்க் குற்ற துணை.

3. தொடங்குங்காற் றுன்பமா யின்பம் பயக்கும்
மடங்கொன் றறிவகற்றுங் கல்வி — நெடுங்காம
முற்பயக்குஞ் சின்னீர வின்பத்தின் முற்றிழாய்
பிற்பயக்கும் பீழை பெரிது.

4. கல்வியே கற்புடைப் பெண்டிரப் பெண்டிர்க்குச்
செல்வப் புதல்வனே யீர்ங்கவியாச் — சொல்வளம்
மல்லல் வெறுக்கையா மாணவை மண்ணுறுத்தும்
செல்வமு முண்டு சிலர்க்கு.

5. எத்துணைய வாயினுங் கல்வி யிடமறிந்
துய்த்துணர் வில்லெனி னில்லாகும் — உய்த்துணர்ந்துஞ்
சொல்வன்மை யின்றெனி னென்னா மஃதுண்டேல்
பொன்மலர் நாற்ற முடைத்து.

NITINERI VILAKKAM

BY KUMARAGURUPARA SWAMI

1. Youth is a bubble on the water: abundant riches are the long waves that roll on the water: the body is a letter written on the water. Why then, O my friends, praise we not the tmple of our god?

2. It will bestow virtue, wealth, pleasure and heavenly bliss; it will establish reputation abroad; and when any great affliction may befall, it will yield support; hence, to short-lived mortals there is no surer stay than learning.

3. Learning, though painful at first, will afterwards afford pleasure. It will destroy ignorance and extend knowledge. *O thou adorned with perfect* jewels! the pleasure which sensual indulgence affords at first is transient, but the pain which succeeds to it is great and *lasting*.

4. Some there are who are blest with learning as a chaste spouse, with sweet poetry as the darling son of that spouse, and with copiousness of language as a store of riches: such persons then possess the gift adorning the illustrious assembly of the great.

5. Learning, however extensive, will be useless, unless there be discretion to display it in the proper place; and even then, without the power of language, of what avail is it? With that, it is a flower of gold that possesses fragrance.

6. அவையஞ்சி மெய்விதிர்ப்பார் கல்வியுங் கல்லார்
அவையஞ்சா வாகுலச் சொல்லும்—நவையஞ்சி
ஈத்துண்ணார் செல்வமு நல்கூர்ந்தா ரின்னலமும்
பூத்தலிற் பூவாமை நன்று.

7. கலைமகள் வாழ்க்கை முகத்த தெனினும்
மலரவன் வண்டமிழோர்க் கொவ்வான்—மலரவன்செய்
வெற்றுடம்பு மாய்வனபோன் மாயா புகழ்கொண்டு
மற்றிவர் செய்யு முடம்பு.

8. நெடும்பகல் கற்ற வவையத் துதவா
துடைந்துளா ருட்குவருங் கல்வி—கடும்பகல்
ஏதிலான் பாற்கண்ட வில்லினும் பொல்லாதே
தீதென்று நீப்பரி தால்.

9. வருந்தித்தாங் கற்றன வோம்பாது மற்றும்
பரிந்துசில கற்பான் றொடங்கல்—கருந்தனம்
கைத்தலத்த வுய்த்துச் சொரிந்திட் டரிப்பரித்தாங்
கெய்த்துப் பொருள்செய் திடல்.

6. The learning of those who tremble *through diffidence* before the assembly; the loquacious empty words of the illiterate who feel no awe in the assembly; the wealth of those who do not give alms before they eat; and the personal beauty of the poor, are things whose non-existence is better than their existence.

7. Although the goddess of learning dwell in the faces of both, Brahma, the lotus-seated, bears no comparison with the illustrious Tamil poets; for the bodies which these form by their praises, perish not like the empty bodies which Brahma creates.

8. The learning of those who shrink back with shame before the assembly and possess no ability to display before it the knowledge they have acquired by long study, is worse than a wife seen in broad day-light in a neighbour's company, for the latter evil can be put away, but not the former one.

9. Without preserving what they have already learned with great pains, to attempt to learn more and more, is like throwing away the great wealth that was in one's hand and toiling to make wealth again by sifting dust *in search of treasure.*

10. எனைத்துணைய வேனு மிலம்பாட்டார் கல்வி
தினைத்துணையுஞ் சீர்ப்பா டிலவா—மனைத்தக்காள்
மாண்பில ளாயின் மணமக னல்லறம்
பூண்ட புலப்படா போல்.

11. இன்சொல்லன் றாழ்நடைய னாயினுமொன் றில்லானேல்
வன்சொல்லி லல்லது வாய்திறவா—என்சொலினும்
கைத்துடையான் காற்கீ ழொதுங்குங் கடன்ஞாலம்
பித்துடைய வல்ல பிற.

12. இவறன்மை கண்டு முடையாரை யாரும்
குறையிரந்துங் குற்றேவல் செய்ப—பெரிதுந்தாம்
முற்பக னோலாதார் நோற்றாரைப் பின்செல்லல்
கற்பன்றே கல்லாமை யன்று.

13. கற்றோர்க்குக் கல்வி நலனே கலனல்லால்
மற்றோ ரணிகலம் வேண்டாவா—முற்ற
முழுமணிப் பூணுக்குப் பூண்வேண்டா யாரே
அழகுக் கழகுசெய் வார்.

14. முற்று முணர்ந்தவ ரில்லை முழுவதூஉம்
கற்றன மென்று களியற்க—சிற்றுளியால்
கல்லுந் தகருந் தகரா கனங்குழாய்
கொல்லுலைக் கூடத்தி னால்.

10. The learning of the indigent, however great, will never be appreciated even so much as a grain of millet: as if the mistress of the house possess not the virtues which become a wife, the virtues with which her husband is endued will not become conspicuous.

11. People will not open their lips to a poor man except in harsh words, although he be courteous in speech and humble in behaviour. Whatever a rich man may say, they will crouch beneath his feet. Surely the inhabitants of the sea-girt earth are full of madness.

12. Although rich people be found covetous, all urge their wants on them and do menial service to them. It is doubtless, not from ignorance but from the decree of destiny, that those who neglected religious austerities in a former birth should serve those who practised them.

13. The learned need no other ornaments than their learning. A jewel set with perfect gems needs no further embellishment. Who would beautify beauty itself?

14. There is none who understands everything. Exult not therefore that you have learnt all the branches of learning. O thou adorned with massive ear-ornaments! even the rock can be broken by a small chisel, and not by the blacksmith's hammer at the forge.

15. தம்மின் மெலியாரை நோக்கித் தமதுடைமை
அம்மா பெரிதென் றகமகிழ்க—தம்மினுங்
கற்றாரை நோக்கிக் கருத்தழிக கற்றதெல்லாம்
எற்றே யிவர்க்குநா மென்று.

16. கல்வி யுடைமை பொருளுடைமை யென்றிரண்டு
செல்வமுஞ் செல்வ மெனப்படும்—இல்லார்
குறையிரந்து தம்முன்னர் நிற்பபோற் றாமும்
தலைவணங்கித் தாழப் பெறின்.

17. ஆக்கம் பெரியார் சிறியா ரிடைப்பட்ட
மீச்செலவு காணி னனிதாழ்ப—தூக்கின்
மெலியது மேன்மே லெழச்செல்லச் செல்ல
வலிதன்றே தாழுந் துலைக்கு.

18. விலக்கிய வோம்பி விதித்தனவே செய்யும்
நலத்தகையார் நல்வினையுந் தீதே—புலப்பகையை
வென்றன நல்லொழுக்கி னின்றேறம் பிறவென்று
தம்பாடு தம்மிற் கொளின்.

19. தன்னை வியப்பிப்பான் றற்புகழ்த நீச்சுடர்
நன்னீர் சொரிந்து வளர்த்தற்றால்—தன்னை
வியவாமை யன்றே வியப்பாவ தின்பம்
நயவாமை யன்றே நலம்.

15. Look at those who are poorer than yourselves and rejoice in the greatness of your possessions. Look at those who are more learned than yourselves, and destroy self-conceit, exclaiming, what is all our learning to these!

16. The wealth consisting in the possession of learning and the possession of riches may be termed wealth indeed, if its possessors bow the head with humility, as the destitute who stand begging before them.

17. If the great who possess real dignity perceive presumption in the conduct of their inferiors, they will behave with the more humility. In weighing, while the lighter rises higher and higher, does not the heavier sink down the scale?

18. Even the good actions of the virtuous, who avoid what is forbidden and practise what is enjoined, become evil, if they proudly boast of their own merits, saying, "We have conquered the enmity of the senses and stood steadfastly in a virtuous course".

19. To praise one's self in order to attract admiration, is like feeding the flame with pure water. Is not the absence of self-admiration that which is to be admired? Is it not happiness to be free from the desire of pleasure?

20 பிறராற் பெருஞ்சுட்டு வேண்டுவான் யாண்டும்
மறவாமே நோற்பதொன் றுண்டு—பிறர்பிறர்
சீரெல்லாந் தூற்றிச் சிறுமை புறங்காத்து
யார்யார்க்குந் தாழ்ச்சி சொலல்.

21. கற்றுப் பிறர்க்குரைத்துத் தாநில்லார் வாய்ப்படூஉம்
வெற்றுரைக் குண்டோர் வலியுடைமை—சொற்றநீர்
நில்லாத தென்னென்று நாணுறைப்ப நேர்ந்தொருவன்
சொல்லாமே சூழ்ந்து சொலல்.

22. பிறர்க்குப் பயன்படத் தாங்கற்ற விற்பார்
தமக்குப் பயன்வே றுடையார்—திறப்படூஉம்
தீவினை யஞ்சா விறல்கொண்டு தென்புலத்தார்
கோவினை வேலை கொளல்.

23. கற்பன வூழற்றார் கல்விக் கழகத்தாங்
கொற்கமின் றாத்தைவர யங்காத்தல்—மற்றுத்தம்
வல்லுரு வஞ்சன்மி னென்பவே மாபறவை
புல்லுரு வஞ்சுவ போல்.

24. போக்கறு கல்வி புலமிக்கார் பாலன்றி
மீக்கொ ணகையினர் வாய்ச்சேரா—தாக்கணங்கும்
ஆணவாம் பெண்மை யுடைத்தெனினும் பெண்ணலம்
பேடு கொளப்படுவ தில்.

20. He who desires much notice from others has a certain act of penance which he must never forget to practise: it is this; that he should continually dwell upon all the merits and conceal the defects of others; and that he should address all with humility.

21. The empty speech of those who do not persist in what they have learned and taught to others has weight only in one respect: in the indirect reproof of those who do not put them to shame by asking directly, why is it that you, who teach others, do not practise yourself *what you teach*?

22. Those who sell their learning so as to benefit others, reserve an advantage of another description to themselves: the receiving the labours of the King of the dead, with the hardihood that defies the terrors of an evil life.

23. The ceaseless chattering, in the learned assembly, of the impure lips of those who were not destined to learning, tells us not to fear their otherwise powerful appearance, as the beasts and birds fear a figure of straw.

24. Inexhaustible learning is attainable only by those who excel in observation; not by those who smile in vain self-conceit. Though a woman possess charms which even Lakshmi (the goddess of beauty) might envy, they cannot be enjoyed by an hermaphrodite.

25. கற்றன கல்லார் செவிமாட்டிக் கையுறூஉம்
குற்றந் தமதே பிறிதன்று—முற்றுணர்ந்தும்
தாமவர் தன்மை யுணராதார் தம்முணரா
ஏதிலரை நோவ தெவன்.

26. வேத்தவை காவார் மிகன்மக்கள் வேறுசிலர்
காத்தது கொண்டாங் குவப்பெய்தார்—மாத்தகைய
அந்தப் புரத்தது பூசை புறங்கடைய
கந்துகொல் பூட்கைக் களிறு.

27. குலமகட்குத் தெய்வங் கொழுநனே மன்ற
புதல்வர்க்குத் தந்தையுந் தாயு மறவோர்க்
கடிகளே தெய்வ மனைவோர்க்குந் தெய்வம்
இலைமுகப் பைம்பூ ணிறை.

28. கண்ணிற் சொலிச்செவியி னோக்கு மிறைமாட்சி
புண்ணியத்தின் பாலதே யாயினும்—தண்ணளியால்
மன்பதை யோம்பாதார்க் கென்னும் வயப்படைமற்
றென்பயக்கு மாணல் லவர்க்கு.

25. If one incur disrespect while forcing what he has learnt into the ears of the illiterate, the fault is his own; it is not another's. If he, with all his knowledge, does not know his neighbours' qualities, why should he be offended with these illiterate neighbours for not knowing his merits?

26. The noble wait not in attendance at the court of the King; and there are some others who feel no enjoyment in waiting there. The cat lives in the splendid zenana of the palace, while the hollow-handed elephant, which can tear up the pillar to which it is tied, stands at the gate.

27. To the chaste woman, born of a good family, her husband is a god; to the children their father and mother are gods; to the virtuous disciples their Guru (spiritual preceptor) is a god; and a god to all is the king, adorned with leaf-like ornaments of fine gold.

28. Though princes possess the royal privilege of speaking with the eye and seeing with the ear, as the fruit of virtuous acts performed in a former birth, of what avail is it, unless they protect the earth with their clemency? Of what use are mighty weapons to those who are wanting in manliness?

29. குடிகொன் றிறைகொள்ளுங் கோமகற்குக் கற்றா
மடிகொன்று பால்கொளலு மாண்பே—குடியோம்பிக்
கொள்ளுமா கொள்வோர்க்குக் காண்டுமே மாநிதியம்
வெள்ளத்தின் மேலும் பல.

30. இன்று கொளற்பால நாளை கொளப்பொருள்
நின்று குறையிரப்ப நேர்படான்—சென்றொருவன்
ஆவன கூறி னெயிறலைப்பா னறலைக்கும்
வேடலன் வேந்து மலன்.

31 முடிப்ப முடித்துப்பின் பூசுவ பூசி
உடுப்ப வுடுத்துண்ப வுண்ணா—இடித்திடித்துக்
கட்டுரை கூறிற் செவிகொளா கண்விழியா
வெட்டுயிர்ப்போ டுற்ற பிணம்.

32. ஒற்றிற் றெரியா சிறைப்புறத் தோர்ந்தெனப்
பொற்றோ டுணையாத் தெரிதந்தும்—குற்றம்
அறிவரிதென் றஞ்சுவதே செங்கோன்மை சென்று
முறையிடினுங் கேளாமை யன்று.

29. To a prince who destroys his subjects to obtain his revenue, it would be comparatively a good act to cut open the udder of a new milch cow to obtain her milk : but to those who protect their subjects and then receive their own dues, we have seen wealth overflowing like a flood.

30. He (the prince) who will not wait till to-morrow to receive what is due to-day, who will not attend when one stands and begs redress, and who will gnash his teeth with impatience, when one may approach and offer wise counsels, is neither a *Vedan* (mountaineer) who robs on the highway, nor a king.

31. He (the prince) who, after crowning his head with chaplets, rubbing his body with unguent, clothing himself in rich robes, and feasting on excellent food, will not lend his ear, nor open his eyes, though wise counsels be offered with reiterated earnestness, is but a corpse endued with breath.

32. To wield the sceptre equitably is to hesitate to act on account of the difficulty of detecting wrong, even though the king, saying, "matters cannot be known with certainty by means of spies, we will inquire into them in person," goes abroad in secret and endeavours to ascertain the truth, his own arm, adorned with golden ornaments, being his own protection (*i. e.* he goes abroad unattended and alone) not to refuse to listen when complaints are actually brought.

33. ஏதிலார் யாதும் புகல விறைமகன்
கோதொரீஇக் கொள்கை முதுக்குறைவு—நேர்நின்று
காக்கை வெளிதென்பா ரென்சொலார் தாய்க்கொலை
சால்புடைத் தென்பாரு முண்டு.

34. கண்கூடாப் பட்டது கேட்டெனினுங் கீழ்மக்கட்
குண்டோ வுணர்ச்சிமற் றில்லாகும்—மண்டெரி
தான்வாய் மடுப்பினு மாசுணங் கண்டுயில்வ
பேரா பெருமூச் செறிந்து.

35. நட்புப் பிரித்தல் பகைநட்ட லொற்றிகழ்தல்
பக்கத்தார் யாரையு மையுறுதல்—தக்கார்
நெடுமொழி கோறல் குணம்பிறி தாதல்
கெடுவது காட்டுங் குறி.

36. பணியப் படுவார் புறங்கடைய ராகத்
தணிவில் களிப்பினுற் றாழ்வார்க்—கணிய
திளையாண் முயக்கெனினுஞ் சேய்த்தன்றே மூத்தாள்
புணர்முலைப் போகங் கொளல்.

37. கண்ணிணைக் கரும்பா நகைமுகமே நாண்மலரா
இன்மொழியின் வாய்மையே தீங்காயா—வண்மை
பலமா நலங்கனிந்த பண்புடையா ரன்றே
சலியாத கற்ப தரு.

33. While others assert everything, the wisdom of the prince is to receive their assertions, rejecting what is false. What will they not say, who stand opposite to a crow and maintain that it is white? There are some who will even say, that matricide is noble.

34. Though ruin be before their eyes, will fools perceive it? No they will not: though thick flames envelope its body, the sleeping rock-snake will awake not from its loud-breathing slumbers.

35. The estrangement of friends; the receiving of enemies into friendship; to scoff at a spy, and to suspect all that are around us; to despise the continued advice of the worthy; and to become changed in disposition, are signs of approaching ruin.

36. While those who ought to be honored are waiting at the gate, there are some who from the pride of wealth do not go to meet and receive them as their guests: although now the latter embrace the goddess of fortune, they are not far from the enjoyment of the charms of the close bosom of her elder sister, the goddess of ill-luck.

37. There are noble-minded, generous persons whose glance is a bud; their smiling countenance, a new-blown flower; their sweet words of truth, the sweet young fruit; and their munificence, the ripe fruit; are not those who possess such virtues, the real inexhaustible Kalpa-tree?

38. வாங்குங் கவளத் தொருசிறிது வாய்தப்பின்
தூங்குங் களிறோ துயருறா—ஆங்கதுகொண்
டூரு மெறும்பிங் கொருகோடி யுய்யுமால்
ஆருங் கிளையோ டயின்று.

39. மாகஞ் சிறுகக் குவித்து நிதிக்குவை
ஈகையி னெக்கழுத்த மிக்குடைய—மாகொல்
பகைமுகத்த வெள்வேலான் பார்வையிற் றீட்டும்
நகைமுகத்த நன்கு மதிப்பு.

40. களைகணாத் தம்மடைந்தார்க் குற்றுழியு மற்றோர்
வினைவுனனி வெற்றுடம்பு தாங்கார்—தளர்நடைய
தூனுடம் பென்று புகழுடம் போம்புதற்கே
தானுடம் பட்டார்க டாம்.

41. தம்முடை யாற்றலு மானமுந் தோற்றுத்தம்
இன்னுயி ரோம்பினு மோம்புக—பின்னர்ச்
சிறுவரை யாயினு மன்ற தமக்காங்
கிறுவரை யில்லை யெனின்.

42. கலனழிந்த கற்புடைப் பெண்டிரு மைந்து
புலனொருங்கப் பொய்யொழிந் தாரும்—கொலைஞாட்பில்
மொய்ம்புடை வீரரு மஞ்சார் முரண்மறலி
தும்பை முடிசூடி னும்.

38. The *moving* elephant will not be sorry, if a few grains drop out of its mouth from the ball of rice that it is receiving: the creeping ants, ten million in number, will pick them up and subsist on them, feasting with their crowded progeny.

39. The smiling approbation which is expressed in the glance of the king whose bright javelin inflicts death on wild beasts, is more highly appreciated than the gift of a heap of treasure, large enough to diminish the sky.

40. Those who, perceiving how frail is the body of flesh, have determined to preserve the body of fame, will not spare their worthless bodies in the hope of any future profit, should anything happen even to such as are under their protection.

41. If any would save their sweet lives by sacrificing courage and honor, let them do so, provided even then they can be secure from death for ever so short a time.

42. Virtuous widows who have laid aside their bridal jewels and other ornaments, sages who subdue their five senses and renounce the transitory pleasures of this life, and warriors who, in the bloody field of battle retain their courage, fear not, though grim Yama assume the chaplet of *Tumbai* (drona) flowers.

43. புழுநெளிந்து புண்ணழுகி யோசனை நாறும்
கழிமுடை நாற்றத்த வேனும்—விழலர்
விளிவின்றி வெய்துயிர்ப்பர் மெய்ப்பயன் கொண்டார்
சுளியார் சுவைபோ டுதற்கு.

44. இகழி னிகழ்ந்தாங் கிறைமக னென்று
புகழினு மொக்கப் புகழ்ப—இகன்மன்னன்
சீர்வழிப் பட்டதே மன்பதைமற் றென்செய்யும்
நீர்வழிப் பட்ட புணை.

45. செவிசுடச் சென்றாங் கிடித்தறிவு மூட்டி
வெகுளினும் வாய்வெரீஇப் போகா—கவிழ்மதத்த
கைம்மா வயத்தேத பாகுமற் றெத்திறத்தும்
அம்மாண் பினவே யமைச்சு.

46. கைவரும் வேந்த னமக்கென்று காதலித்த
செவ்வி தெரியா துரையற்க—ஒவ்வொருகால்
எண்மைய னேனு மரியன் பெரிதம்மா
கண்ணில னுள்வெயர்ப்பி னான்.

47. பழமை கடைப்பிடியார் கேண்மையும் பாரார்
கிழமை பிறிதொன்றுங் கொள்ளார்—வெகுளின்மன்
காதன்மை யுண்டே யிறைமாண்டார்க் கேதிலரும்
ஆர்வலரு மில்லை யவர்க்கு.

43. Fools will sigh deep at the thought of death, though their bodies be corrupted with sores full of crawling worms, the rank odour of which may be perceived at the distance of a Yojana around; but those who have understood the true nature of the body, will not be loath to lay down the burden (body).

44. If the prince speak contemptuously, the populace will speak so likewise; if he praise, they will praise in equal terms: thus the world are led according to the taste of the warrior king. What else can the boat do when it is borne along the current of the water?

45. The ministers approach the king and give wise counsels to him, undeterred by the fear of incurring his displeasure. The keeper has command over an elephant in rut: the ministers of a king are also of his nature.

46. Utter not all your desire without observing the proper season, in the belief that the king is under your influence: though occasionally he may be easy of access, yet how inaccessible is he, when destitute of mercy and burning with inward rage!

47. They remember not old acquaintance; they regard not friendship; they care not for ties of blood or any other relationship; what affection have princes in their rage? They know neither foes nor friends.

48. மன்னர் புறங்கடை காத்து வறிதேயாம்
என்னலங் காண்டுமென் றெள்ளற்க—பன்னெடுநாள்
காத்தவை யெல்லாங் கடைமுறைபோய்க் கைகொடுத்து
வேத்தவையின் மிக்குச் செயும்.

49. உறுதி பயப்ப கடைபோகா வேனும்
இறுவரை காறு முயல்ப—இறுமுயிர்க்கும்
ஆயுண் மருந்தொழுக்க றீதன்றா லல்லனபோல்
ஆவனவு முண்டு சில.

50. முயலாது வைத்து முயற்றின்மை யாலே
உயலாகா வூழ்த்திறத்த வென்னார்—மயலாயும்
ஊற்ற மிறுவிளக்க மூழுண்மை காண்டுமென்
றேற்றா ரெறிகான் முகத்து.

51. உலையா முயற்சி களைகணா வூழின்
வலிசிந்தும் வன்மையு முண்டே—யுலகறியப்
பான்முளை தின்று மறலி யுயிர்குடித்த
கான்முளையே சாலுங் கரி.

52. கால மறிந்தாங் கிடமறிந்து செய்வினையின்
மூல மறிந்து விளைவறிந்து—மேலுந்தாஞ்
சூழ்வன சூழ்ந்து துணைமை வலிதெரிந்
தாள்வினை யாளப் படும்.

48. Say not contemptuously, "To attend at the king's gate is of no use; what good have we seen in doing so?" The mauy long days that you have waited, will at last in turn afford a hand to raise you to dignity in the Royal Court.

49. Although you may not be certain of the event, persevere to the last in a good undertaking. It is not wrong to drop the medicine of life into the lips of dying men; for there are some things which although they may appear impossible, may still at last be accomplished.

50. The wise will not say, "Though exertion be laid aside, the decrees of fate cannot on that account fail." However ignorant, none will set up a clear light without any protection in the face of a strong wind, in order to see the reality of destiny.

51. There is a power, which, with the aid of unyielding exertion, will destroy the strength of destiny. Of this, as is known to all the world, the child, who devoured the germ of fate, and drank the life of Yama, is a standing evidence.

52. With a knowledge of the proper time and place, and of the root and fruit of the undertaking, after due deliberation, and with a knowledge of the strength of existing resources, an enterprise may be accomplished.

53. மெய்வருத்தம் பாரார் பசிநோக்கார் கண்டுஞ்சார்
எவ்வெவர் தீமையு மேற்கொள்ளார்—செவ்வி
அருமையும் பாரா ரவமதிப்புங் கொள்ளார்
கருமமே கண்ணாயி னார்.

54. சிறிய பகையெனினு மோம்புத றேற்றார்
பெரிதும் பிழைபா டுடையர்—நிறைகயத்
தாழ்நீர் மடுவிற் றவளை குதிப்பினும்
யானை நிழல்காண் பரிது.

55. புறப்பகை கோடியின் மிக்குறினு மஞ்சார்
அகப்பகை யொன்றஞ்சிக் காப்ப—அனைத்துலகும்
சொல்லொன்றின் யாப்பார் பரிந்தோம்பிக் காப்பவே
பல்காலுங் காமப் பகை.

56. புறநட் டகம்வேர்ப்பார் நச்சுப் பகைமை
வெளியிட்டு வேறுதல் வேண்டும்—கழிபெருங்
கண்ணோட்டஞ் செய்யேல் கருவியிட் டாற்றுவார்
புண்வைத்து மூடார் பொதிந்து.

57. நட்பிடைக் குப்பம்வைத் தெய்யா வினைசூழ்ந்து
வட்கார் திறத்தராய் நின்றார்க்குத்—திட்பமாம்
நாளுலந்த தன்றே நடுவ னடுவின்மை
வாளா கிடப்பன் மறந்து.

53. They regard not bodily pain; they consider not hunger; they *indulge* not their eyes in sleep; they take not heed of the evils that others do; they look not to the rarity of a seasonable opportunity; they care not for contempt, they whose eye is *fixed on* their undertaking.

54. Those who perceive not that they ought to beware of even the weakest foe, are greatly in error: if a frog only leap into the deep water of the low pool, it is imposible to see the shadow of an elephant.

55. Those who fear not the attack of more than ten million avowed enemies, should guard themselves against the most dangerous foe that is within: the sages, who bind the whole world, by a single word, will guard, with unremitting caution, against the enemy, lust.

56. After discovering the venomous enmity of those, who burn with inward *hatred* while they are externally friendly, *instantly* separate from them: treat them not with too much delicacy. Men will not keep their sores covered, but will try to heal them by surgical operations.

57. For those, who, meeting friendship with treachery, secretly devise evil, and array themselves on the side of enemies, surely the *appointed* day of power has not expired, and Yama must be lying carelessly forgetful of their iniquity.

58. மனத்த கறுப்பெனி னல்ல செயினும்
அனைத்தெவையுந் தீயவே யாகும்—எனைத்துணையும்
தீயவே செய்யினு நல்லவாக் காண்பவே
மாசின் மனத்தி னவர்.

59. இனியவ ரென்சொலினு மின்சொல்லே யின்னார்
கனியு மொழியுங் கடுவே—அனல்கொளுந்தும் [பச்
வெங்காரம் வெய்தெனினு நோய்தீர்க்கு மெய்பொடிப்
சிங்கி குளிர்ந்துங் கொலும்.

60. பொய்குறளை வன்சொற் பயனிலவென் றிந்நான்கும்
எய்தாமை சொல்லின் வழுக்காது—மெய்யில்
புலனைந்துங் காத்து மனமா சகற்றும்
நலமன்றே நல்லா றெனல்.

61. நல்லா றொழுக்கின் றலைநின்றார் நல்கூர்ந்தும்
அல்லன செய்தற் கொருப்படார்—பல்பொறிய
செங்கட் புலியே றறப்பசித்துந் தின்னுவாம்
பைங்கட் புனத்தபைங் கூழ்.

62. குலம்விற்றுக் கொள்ளும் வெறுக்கையும் வாய்மை
நலம்விற்றுக் கொள்ளுந் திருவும்—தவம்விற்றூங்
கூழையும் வாழ்வு முரிமைவிற் றுண்பதூஉம்
தாமோம்பிக் காத்த றலை.

58. Where there is a stain on the heart, even good deeds will be all received as evil: but those of spotless minds, though men do them evil only to any extent, will still look upon it as good.

59. Whatever those of kind disposition may say, will still be sweet; bnt even the honeyed words of the unkind will be gall. The kindling borax, though it burn, will cure diseases. Arsenic, though it causes the body to shiver with cold, will kill.

60. The right way is that which consists in avoiding the four sins of the tongue, viz. Falsehood, slander, rude words and unprofitable conversation; in guarding the five organs of sense from sinning; and in removing all impurities from the heart.

61. Those who have persisted in the cause of the path of virtue, though in poverty, will not consent to do evil: the many-spotted, red-eyed tiger, though ravenous with hunger, will not feed on the green crop growing in the green meadow.

62. The greatest of virtues is to avoid the riches arising from selling the privileges of one's lineage; the prosperity flowing from selling the benefit of truth; the ease that pampers the body at the expense of religious duties; and the subsistence derived from selling one's inheritance.

63. இடைதெரிந் தச்சுறுத்து வஞ்சித் தெளியார்
உடைமைகொண் டோம்பார் செல்வம்—மடநல்லார்
பொம்மன் முலைபோற் பருத்திடினு மற்றவர்
நுண்ணிடைபோற் றேய்ந்து விடும்.

64. பெற்ற சிறுகப் பெறுத பெரிதுள்ளும்
சிற்றுயிர்க் காக்க மரிதம்மா—முற்றும்
வரவர வாய்மடுத்து வல்விராய் மாய
எரிதழன் மாயா திரா.

65. தத்த நிலைக்குங் குடிமைக்குந் தப்பாமே
ஒத்த கடப்பாட்டிற் றாளூன்றி—எய்த்தும்
அறங்கடையிற் செல்லார் பிறன்பொருளும் வெஃகார்
புறங்கடைய தாகும் பொருள்.

66. பொதுமகளே போல்வ தலையாயார் செல்வம்
குலமகளே யனையோர் செல்வம்—கலனழிந்த
கைமையார் பெண்மை நலம்போற் கடையாயார்
செல்வம் பயன்படுவ தில்.

67. வள்ளன்மை யில்லாதான் செல்வத்தின் மற்றையோன்
நல்குரவே போலு நனிநல்ல—கொன்னே
அருளில னன்பிலன் கண்ணறைய னென்று
பலரா லிகழப் படான்.

63. The wealth of those who exult in having got the possessions of the poor, by waiting for an opportunity to terrify and deceive them, though it increases like the swelling bosom of beautiful women, will *quickly* diminish like their slender waist.

64. How impossible is it fors hort-lived mortals to prosper, who making little of what they have got, think much of what they have not: the wild fire which devours everything as it comes, cannot but die away, as the fuel is cousumed.

65. To such as do not fail of *what is due* to their respective station and lineage, exert themselves in their proper calling, and though in difficulties, neither transgress the bounds of virtue nor covet their neighbour's wealth, riches will flow to their very gates.

66. The wealth of the eminently superior class is like a prostitute; the wealth of the middle class is like a chaste *married* woman; but the wealth of the last c ss (*misers*), like the charms of unadorned widows, produces no benefit.

67. Even the poverty of the liberal is far better than a miser's wealth; for the former is not gratuitously subject to the opprobrious remarks of the world as ungracious, selfish, and pitiless.

68. ஈகை யரிதெனினு மின்சொலினு நல்கூர்தல்
ஓவோ கொடிது கொடிதம்மா—நாகொன்று
தீவினைக் கம்மியனால் வாய்பூட் டிடப்படின்மற்
றுவா விவரெனசெய் வார்.

69. சொல்வன்மை யுண்டெனிற் கொன்னே விடுத்தொழி
நல்வினை கோறலின் வேறல்ல—வல்லைத்தம் [தல்
ஆக்கங் கெடுவ துளதெனினு மஞ்சுபவோ
வாக்கின் பயன்கொள் பவர்.

70. சிறுமுயற்சி செய்தாங் குறுபயன் கொள்ளப்
பெறுமெனிற் றாழ்வரோ தாழார்—அறனல்ல
எண்மைய வாயினுங் கைவிட் டரிதெனினும்
ஒண்மையிற் றீர்ந்தொழுக லார்.

71. செயக்கடவ வல்லனவுஞ் செய்துமன் னென்பார்
நயத்தகு நாகரிக மென்னும்—செயிர்ததுரைப்பின்
நெஞ்சுநோ மென்று தலைதுமிப்பான் றண்ணளிபோல்
எஞ்சா தெடுத்துரைக்கற் பாற்று.

72. அல்லன செய்யினு மாகுலங் கூழாக்கொண்
டொல்காதார் வாய்விட் டுலம்புப—அல்லால்
பிறர்பிறர் செய்பபோல் செய்தக்க செய்தாங்
கறிமடம் பூண்டுநிற்பா ரார்.

68. It may be impossible to give; but how cruel is it to be *at the same time* poor of kind words; yet what else can they do, if, as by a smith, their tongues be pierced through, and their mouths locked up by the evil deeds *of a former life?*

69. Where *a man's* words possess influence, without cause to neglect to avail himself of it, is nothing else than to destroy *the effect of* good words: even when their wealth is threatened with immediate ruin, should those fear who possess the advantages of eloquence?

70. When one can procure a great advantage by a little exertion, shall he shrink from it, who abandons what is contrary to virtue though it be easy, to pursue decidedly the path of duty, however difficult?

71. Of what avail is the flattering politeness of men, who forwardly profess that they will do things, which are not in their power to do? It may be fitly compared to the tender feelings of a man, who, lest harsh words should grieve the heart of another, would cut off his head.

72. Many, to reap a harvest of empty sound, scruple not to boast aloud, though they have done nothing: on the contrary, where are the men, who, when they have done a good action, assume a feigned ignorance, as if others had done it!

73. பகையின்று பல்லார் பழியெடுத் தோதி
நகையொன்றே நன்பயனுக் கொள்வான்—பயமின்று
மெய்விதிர்ப்புக் காண்பான் கொடிறுடைத்துக் கொள்
கைவிதிர்த் தஞ்சப் படும். [வான்போல்

74. தெய்வ முளதென்பார் தீய செயப்புகின்
தெய்வமே கண்ணின்று நின்றொறுக்கும்—தெய்வம்
இலதென்பார்க் கில்லைதம் மின்புதல்வர்க் கன்றே
பலகா லுஞ் சொல்வார் பயன்.

75. தீயசெயல் செய்வா ராக்கம் பெருகினும்
தீயன தீயனவே வேறல்ல—தீயன
நல்லன வாகாவா நாவின் புறநக்கிக்
கொல்லுங் கவயமா போல்.

76. நன்மக்கள் செந்நாத் தழும்பிருக்க நாள்வாயும்
செந்நெறிச் செல்வாரிற் கீழல்லர்—முன்னைத்தம்
ஊழ்வலி யுன்னிப் பழிநாணி யுள்ளுடைவார்
தீய செயினுஞ் சில.

77. பிறன்வரை நின்றாள் கடைத்தலை சேறல்
அறனன்றே யாயினு மாக—சிறுவரையும்
நன்னலத்த தாயினுங் கொள்க நலமன்றே
மெய்ந்நடுங்க வுண்ணடுங்கு நோய்.

73. A man, who without malice takes up and dwells upon the scandal of others for the mere pleasure of exciting laughter, will be feared and trembled at like a man who, without any benefit to himself, would kill *his neighbour* by a blow on the cheek, that he might see the body quiver *in death.*

74. If those, who admit the existence of God, enter on an evil action, God will stay and rebuke them without mercy: not so those, who say, "There is no God." Is it not to their own dear children, that men patiently repeat instructions?

75. Though the prosperity of those who do evil, increase, still evil is but evil: evil will never be good. Like the wild cow, which licks the body with her tongue, so as to create a pleasing sensation, while at the same time she thereby causes death.

76. Not inferior to those who walk every day in the right way, so as to gain the approbation of good men, are the men who, though they may do some things wrong, are broken in spirit at the thought of the force of destiny, and with the shame of reproach.

77. To visit the gate of a neighbour's wife is certainly not virtue: but suppose it to be so. Then if it yield even a brief enjoyment, be it allowed: but surely the torture that agitates the body and the mind, is not enjoyment.

78. கருமஞ் சிதையாமே கல்வி கெடாமே
தருமமுந் தாழ்வு படாமே—பெரிதுந்தம்
இன்னலுங் குன்றாமே யேரிளங் கொம்பன்னார்
நன்னலந் துய்த்த னலம்.

79. கொலையஞ்சார் பொய்ந்நாணார் மானமு மோம்பார்
களவொன்றோ வேனையவுஞ் செய்வார்—பழியொடு
பாவமிஃ தென்னார் பிறிதுமற் றென்செய்வார்
காமங் கதுவப்பட் டார்.

80. திருவினு நல்லாண் மனைக்கிழத்தி யேனும்
பிறர்மனைக்கே பீடழிந்து நிற்பார்—நறுவிய
வாயின வேனு முமிழ்ந்து கடுத்தின்னும்
தீய விலங்கிற் சிலர்.

81. கற்புடுத் தன்பு முடித்துநாண் மெய்ப்பூசி
நற்குண நற்செய்கை பூண்டாட்கு—மக்கட்பே
றென்பதோர் செல்வமு முண்டாயி னில்லன்றே
கொண்டாற்குச் செய்தவம் வேறு.

82. ஏந்தெழின் மிக்கா னிளையா னிசைவல்லான்
காந்தையர் கண்கவர் நோக்கத்தான்—வாய்ந்த
நயனுடை யின்சொல்லான் கேளெனினு மாதர்க்
கயலார்மே லாகு மனம்.

78. Without interruption to business; without ruining learning; without preventing charity; and without depriving us of youthful vigor; the enjoyment of the charms of those, whose waist is as tender and narrow as the beautiful young stem of a flower, *may be considered* good.

79. Those who have fallen into the power of lust fear not murder; they are not ashamed of falsehood; they preserve not reputation: is it only theft that they will indulge in? they will perpertrate all species of evil: those who consider not that lust is sin attended with infamy, what else will they not do?

80. There are some who, though their own wife be more beautiful and virtuous than the goddess of beauty herself, nevertheless degrade themselves by hankering after their neighbours' *wives*: like an evil beast, which though it has sweet food in its mouth, will reject it to feed on bitter.

81. If a wife clothed with chastity, crowned with affection, anointed with modesty, and adorned with the jewels of a good heart and life, possess only the wealth of child-bearing, what more can her husband have to seek by the performance of penance?

82. Though their husband be of surpassing beauty, youthful, powerful in song, of an aspect to ravish the eyes of maidens, and uniting truth with courtesy in his pleasing address; the heart of women will still be fixed on others.

83. கற்பின் மகளி னலம்விற் றுணவுகொளும்
பொற்றொடி நல்லார் நனிநல்லார்—மற்றுத்தம்
கேள்வற்கு மேதிலர்க்குந் தங்கட்குந் தங்கிளைஞர்
யாவர்க்குங் கேடுசூ ழார்.

84. முறையுங் குடிமையும் பான்மையு நோக்கார்
நிறையு நெடுநாணும் பேணார்—பிறிதுமொரு
பெற்றிமை பேதைமைக் குண்டே பெரும்பாவம்
கற்பின் மகளிர் பிறப்பு.

85. பெண்மை வியவார் பெயரு மெடுத்தோதார்
கண்ணொடு நெஞ்சுறைப்ப நோக்குறார்—பண்ணொடு
பாடல் செவிமடார் பண்பல்ல பாராட்டார்
வீடில் புலப்பகையி னார்.

86. துயிற்சுவையுந் தூநல்லார் தோட்சுவையு மெல்லாம்
அயிற்சுவையி னாகுவவென் றெண்ணி—அயிற்சுவையும்
பித்துணாக் கொள்பபோற் கொள்ப பிறர்சிலர்போல்
மொத்துணா மொய்ம்பி னவர்.

83. The fair, with golden bracelets, who subsist by selling their youthful charms, are far better than a wife without chastity; for, they do not bring disgrace on their husbands, their neighbours, themselves, and all their relatives, as the latter does.

84. The birth of unchaste women is *the retribution* for great sin. Such women regard not virtue; they care not for their high birth and propriety; they are insensible to shame and respectability; what good quality is there compatible with the folly of such women?

85. Those who admire not female beauty; who dwell not in conversation on their names; who excite not the eye and heart with licentious gaze; who indulge not the ear in music and song, and commend not what is contrary to decency, are the men who wage successful war with the unrestrained sensual organs.

86. Those, who, deeming indulgence in sweets of sleep and the enjoyment of the charms of women of unsullied beauty, to be encouraged by indulgence in the sweets of feasting, take their food abstemiously as an idiot, are possessed of a strength which none may prevail against.

87. அன்போ டருளுடைய ரேனு முயிர்நிலைமற்
றென்பியக்கங் கண்டும் புறந்தரார்—புன்புலாற்
பொய்க்குடி லோம்புவரோ போதத்தாற் றம்மெய்ந்த
புக்கில் குடிபுகுது வார்.

88. சிற்றின்பஞ் சின்னீர தாயினு மஃதுற்றார்
மற்றின்பம் யாவையுங் கைவிடுப—முற்றுந்தாம்
பேரின்ப மாக்கட லாடுவார் வீழ்பவோ
பாரின்பப் பாழ்ங்கும்பி யில்.

89. எவ்வினைய ரேனு மிணைவிழைச்சொன் றில்லெனின்
தெவ்வுந் திசைநோக்கிக் கைதொழூஉம்—அவ்வினை
காத்த லிலரே லெனைத்துணைய ராயினும்
ஆர்த்தருந் தூர்ப்பா ரலர்.

90. பரபரப்பி னோடே பலபல செய்தாங்
கிரவுபகல் பாழுக் கிறைப்ப—ஒருவாற்றான்
நல்லாற்றி னூக்கிற் பதறிக் குலைகுலைப
எவ்வாற்றா னுய்வா ரிவர்.

91. இளைய முதுதவ மாற்றாது நோற்றென்
றுளைவின்று கண்படு மூழே—விளிவின்று
வாழ்நாள் வரம்புடைமை காண்பரேற் காண்பாரும்
தாழாமே நோற்பார் தவம்.

87. *Holy men*, though of tender and benevolent disposition, do not turn back, though their bones show through the skin: would they who possess a heavenly mansion, which they have built for themselves by wisdom, seek to preserve a false tabernacle of rankly decaying flesh?

88. Small as is sensual pleasure, its votaries renounce all other enjoyments: will they who bathe in the great sea of heavenly delight, sink in the mire of earthly indulgence?

89. Whatever be the conduct of those, who profess to have renounced the world, if they be only chaste, even their enemies will raise to them their hands in adoration. If, however distinguished in other respects, they guard not this virtue, even the profligate will not pass them over uncensured.

90. There are some, who doing various things with bustling haste, will spend day and night in watering the wilderness; but if by any means, one turn them into the good way, they will be immediately startled with alarm. How will such prosper?

91. To sleep away our days in careless indolence, saying, "we are young, and may perform the duties of devotion in old age," might be right, if we could see the limit of our lives; but even sages who could do so, would not relax in the performance of religious duties.

92. நல்லவை செய்யத் தொடங்கினு நோனாமே
அல்லன வல்லவற்றிற் கொண்டுய்க்கும்—எல்வி
வியனெறிச் செல்வாரை யாறலைத் துண்பார்
செலவு பிழைத்துய்ப்ப போல்.

93. நெஞ்சு புறம்பாத் துறந்தார் தவப்போர்வை
கஞ்சுக மன்று பிறிதொன்றே—கஞ்சுகம்
எப்புலமுங் காவாமே மெய்ப்புலங் காக்குமற்
றிப்புலமுங் காவா திது.

94. வஞ்சித் தொழுகு மதியிலிகாள் யாவரையும்
வஞ்சித்தே மென்று மகிழன்மின்—வஞ்சித்த
எங்கு முளனொருவன் காணுங்கொ லென்றஞ்சி
அங்கங் குலைவ தறிவு.

95. மறைவழிப் பட்ட பழிமொழி தெய்வம்
பறையறைந்தாங் கோடிப் பரக்கும்—கழிமுடைப்
புன்புலா னாற்றம் புறம்பொதிந்து மூடினும்
சென்றுதைக்குஞ் சேயார் முகத்து.

96. மெலியார் விழினு மொருவாற்றா னுய்ப
வலியார்மற் றென்று முய்யார்—நிலைதப
நொய்ய சழக்கென வீழாவாம் வீழினும்
உய்யுமா றுய்யா பிற.

92. Though a man may begin to do good, his evil *destiny, without suffering it*, will lead him into evil ways; just as those who live by plunder on the highway, lead astray the traveller in the dark night.

93. The cloak of devotion worn by those, who have *renounced the world* externally, is somewhat different from a garment: for a garment though it guard not the other organs of senses, yet guards the *body—the other guards not even this.*

94. Ye fools, who live in the practice of deceit, *exult not in the thought that you* have *succeeded in* deceiving all. That is true wisdom, which will tremble at the awful thought, that there is One everywhere *present, who will* behold all deceit.

95. The infamy of evil done in secret, will spread *abroad* as though God had proclaimed it by the beat of drum. Though the rank stench of putrid flesh be concealed and covered up, it will escape to penetrate the senses of far distant persons.

96. Tho weak, though they fall, will by some means *survive; but the powerful survive* not by any means; light things do not fall from their place with a loud crash; but if they should fall, they will be saved; *not so the others.*

97. இசையாத போலினு மேலையோர் செய்கை
வசையாகா மற்றையோர்க் கல்லால்—பசுவேட்டுத்
தீயோம்பி வான்வழக்கங் காண்பாரை யொப்பவே
ஊனோம்பி யூன்றின் பவர்.

98. எவரெவ ரெத்திறத்த ரத்திறத்த ராய்நின்
றவரவர்க் காவன கூறி—எவரெவர்க்கும்
உப்பாலாய் நிற்பமற் றெம்முடையார் தம்முடையான்
எப்பாலு நிற்ப தென.

99. மெய்யுணர்ந்தார் பொய்ம்மேற் புலம்போக்கார் மெய்யு
[ணர்ச்சி
கைவருதல் கண்ணுப் புலங்காப்பார்—மெய்யுணர்ந்தார்
காப்பே நிலையாப் பழிநாண நீள்கதவாச்
சேர்ப்பார் நிறைத்தாழ் செறித்து.

100. கற்றுத் துறைபோய காதலற்குக் கற்பினாள்
பெற்றுக் கொடுத்த தலைமகன்போல்—முற்றத்
துறந்தார்க்கு மெய்யுணர்விற் றோன்றுவதே யின்பம்
இறந்தவெலாந் துன்பமலா தில்.

97. The conduct of the exalted is not to be reprehended like that of others, although it may not appear praiseworthy. For, are those, who after sacrificing a cow and cherishing the sacred fire, could bring down rain from heaven, to be likened to those who eat flesh to pamper their bodies ?

98. Our spiritual preceptors, who adapt themselves to the disposition of each, whatever it be, and give to every one suitable counsel, will stand beyond all others, as their Lord (Siva) is everywhere present.

99. Those who know the truth, indulge not their senses in the pursuit of lies, and have in view the acquisition of true knowledge ; will join to the doorpost of caution, the long door of the shame of sin, and will secure it with the bolt of steadfastness.

100. As the first-born son presented by a virtuous wife to a husband who has attained the shore of the sea of knowledge, is the bliss which appears in the contemplation of truth to those who have entirely renounced the world; compared to which, all that is past, is but pain.

101. கற்றாங் கறிந்தடங்கித் தீதொரீஇ நன்றாற்றிப்
பெற்றது கொண்டு மனந்திருத்திப்—பற்றுவதே
பற்றுவதே பற்றிப் பணியறநின் றொன்றுணர்ந்து
நிற்பாரே நீணெறிச் சென்றார்.

102. ஐயந் திரிபின் றளந்துத் தியிற்றெளிந்து
மெய்புணர்ச்சிக் கண்விழிப்பத் தூங்குவார்—தம்முளே
காண்பதே காட்சி கனவு நனவாகப்
பூண்பதே தீர்ந்த பொருள்.

101. Those who have studied and obtained knowledge; have exercised self-control; have rejected evil and embraced good; have contented their desires with what they have obtained; and thus by laying hold on their object, have superseded the necessity of works; and employ their thoughts in the contemplation of the one object only, walk in the endless path of happiness.

102. The vision of those, who having measured without doubt and error, and ascertained all things by reason, sleep to external things that the eye of true knowledge may be awake, which looks within themselves, and substitutes spiritual for material objects, is the final and perfect attainment.

ரிப்பன் பிரஸ்.